

Udskriftsdato: 30. december 2025

2011/1 LSF 170 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love
(Skattefri familie- og vennetjenester og skattefritagelse af visse
persongruppers indtægter ved arbejde i private hjem samt initiativer rettet
mod sort arbejde m.v.)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skatteministeriet, j.nr. 2011-711-0068

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love

(Skattefri familie- og vennetjenester og skattefritagelse af visse persongruppers indtægter ved arbejde i private hjem samt initiativer rettet mod sort arbejde m.v.)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 1382 af 28. december 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 Ø indsættes:

»§ 7 Å. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke værdien af sædvanlige ydelser, der udføres inden for privatsfæren som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement (familie- og vennetjenester). Ydelserne må ikke

- 1) være af kommerciel karakter,
- 2) indgå i organiseret byttehandel,
- 3) bestå i forud aftalt udveksling af ydelser eller
- 4) inkludere betaling med kontanter eller andre likvide midler.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke vederlag til en person under 16 år som betaling for arbejde for en privat hvervgiver udført i eller i tilknytning til dennes private hjem.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke vederlag for arbejde for en privat hvervgiver udført i eller i tilknytning til dennes private hjem til en person, der opfylder alderskravet i lov om social pension til at kunne få folkepension. Det er en betingelse, at arbejdet ikke udføres som et led i erhvervsmæssig virksomhed. Vederlag efter 1. pkt., der inden for et indkomstår overstiger et grundbeløb på 10.000 kr. (2010-niveau), medregnes dog til den skattepligtige indkomst med den del af vederlaget, der overstiger grundbeløbet. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

2. I § 8 V, stk. 1, ændres »stk. 2-6« til: »stk. 2-7«

3. I § 8 V, stk. 2, nr. 5, udgår: »og betalt«.

4. I § 8 V, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For arbejde udført i 2011 henføres fradraget til indkomståret 2011, såfremt arbejdet er betalt i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 29. februar 2012. For arbejde udført i 2011, der er betalt fra og med den 1. marts 2012 til og med den 28. februar 2013, og for arbejde udført i 2012, der er betalt i perioden fra og med den 1. januar 2012 til og med den 28. februar 2013, henføres fradraget til indkomståret 2012. For personer med forskudt indkomstår henføres fradraget uanset 1. og 2. pkt. til det indkomstår, hvor arbejdet er udført, forudsat at betaling for lønudgiften er sket inden for 2 måneder efter indkomstårets udløb. Der kan ikke foretages fradrag for arbejde, der betales den 1. marts 2013 eller senere.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

5. Efter § 8 X indsættes:

»§ 8 Y. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1 eller § 2 og fonde, der er skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, medmindre betalingen samlet udgør mindre end 10.000 kr. inkl. moms. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2. Er der i et indkomstår foretaget fradrag for en udgift, hvor fradraget ikke opfylder betingelserne i stk. 1, skal det tidligere fratrukne beløb reguleres tilbage, når betalingen sker i indkomståret. Hvis betaling sker efter udløbet af indkomståret, medtages beløbet som indtægt i det indkomstår, hvor betalingen sker.

Stk. 3. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som anført i stk. 1, kan virksomheden opnå sit fradrag ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal foretages senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om andre betalingsmåder, som sidestilles med betaling via pengeinstitut og om krav til dokumentation.«

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes før overskriften før § 4:

»§ 3 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.«

§ 3

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.«

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved lov nr. 1336 af 19. december 2008 og senest ved lov nr. 572 af 7. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 75, *stk. 1, nr. 4*, ændres to steder »§ 86, stk. 4 og 5« til: »§ 86, stk. 5 og 6«.

2. I § 86 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Uanset bestemmelsen i *stk. 2, 6. pkt.*, kan der gennemføres kontrol efter *stk. 2, 1. pkt.*, på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, hvis der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter. Kontrol, som nævnt i *1. pkt.*, omfatter dog ikke adgang til kontrol af selve privatboligen eller fritidsboligen.«

Stk. 3-6 bliver herefter *stk. 4-7*.

3. I § 86, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, indsættes som *3. pkt.*:

»På forlangende skal personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse på en arbejdsplads oplyse deres CPR-nummer samt forevise gyldig legitimation.«

§ 5

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret ved § lov nr. 1134 af 4. december 2009, § 9 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, § 13 i lov nr. 118 af 7. februar 2012 og § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, *stk. 1, nr. 6*, ændres »landet.« til »landet, eller«.

2. I § 46, *stk. 1*, indsættes som *nr. 7*:

»7) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager metalskrot fra en virksomhed etableret her i landet.«

3. I § 46 udgår *stk. 10* og efter *stk. 9* indsættes som nye stykker:

»*Stk. 10.* En registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, såfremt betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. afgift.

Stk. 11. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i *stk. 10*. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i *stk. 10*, når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 12. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som anført i *stk. 10*, kan aftageren frigøre sig for et hæftelsesansvar ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter *stk. 1* eller *10*.«

4. I § 74 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset bestemmelsen i *stk. 1, 3. pkt.*, kan der gennemføres kontrol efter *stk. 1, 1. pkt.*, på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, hvis der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter

af professionel karakter. Kontrol, som nævnt i 1. pkt., omfatter dog ikke adgang til kontrol af selve privatboligen eller fritidsboligen.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

5. I § 74, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 eller 3-5«.

6. I § 75 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inkl. afgift, skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

7. I § 77, 1. pkt., ændres »§ 74, stk. 5, og § 75, stk. 6« til: »§ 74, stk. 6, og § 75, stk. 7«.

8. Efter § 77 indsættes i *kapitel 19*:

»§ 78. På byggepladser på privat grund, hvor der foregår nybyggeri, reparation, modernisering, ombygning eller lignende af fast ejendom, skal den eller de virksomheder, der udfører arbejde på stedet, opsætte skilte, hvoraf det tydeligt fremgår, hvem der udfører arbejdet, medmindre leverancen eller entreprisesummen for den enkelte virksomhed ikke overstiger 50.000 kr. inkl. afgift, arbejdet udføres og afsluttes i løbet af én arbejdsdag, eller hvor dette ikke er praktisk muligt, fordi arbejdet foregår på en byggeplads vedrørende etagebyggeri i et tæt bebygget område. Virksomheder, der er hjemmehørende i udlandet, skal herudover skilte med deres registrering i RUT-registeret.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om skiltene udformning, indhold og placering på byggepladser efter stk. 1.«

9. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 74, stk. 2 eller 4« til: »§ 74, stk. 3 eller 5«, og »eller § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4« ændres til: »§ 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 5, eller § 78, stk. 1«.

§ 6

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 8 i lov nr. 599 af 14. juni 2011 og senest ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i § 9 og § 10 a, gælder loven i det omfang, det er fastsat i § 9 og § 10 a.«

2. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. En borger, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, som hos erhvervsdrivende køber ydelser eller varer sammen med ydelser, hæfter solidarisk med den erhvervsdrivende for betaling af indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag og merværdiafgift, som den erhvervsdrivende har unddraget, forudsat at vederlaget overstiger 10.000 kr. inkl. afgift og ikke er betalt via pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2. Den solidariske hæftelse efter stk. 1 omfatter den ydelse, der er leveret til borgeren.

Stk. 3. Hvis en borger ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut som anført i stk. 1, kan borgeren frigøre sig for hæftelsen ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside

at indberette oplysninger om det foretagne køb herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.«

§ 7

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som *stk. 7* og *8*:

»*Stk. 7.* Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo samt virksomhedens CVR-nr. Vare- og lastbiler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervsmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registret.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i *stk. 7* skal fremgå på et køretøj.«

2. I § 20, *stk. 1*, indsættes efter »§§ 2-4.«:

»Med bøde straffes den registrerede bruger af et køretøj, når køretøjet er registreret her i landet, eller føreren af et køretøj, når køretøjet er registreret i udlandet, der overtræder § 7, *stk. 7*.«

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 A indsættes:

»§ 1 B. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Adgang efter 1. pkt. forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.«

2. I § 6 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Uanset bestemmelsen i *stk. 4*, 4. pkt., kan der gennemføres kontrol efter *stk. 4*, 1. pkt., på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, hvis der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter. Kontrol, som nævnt i 1. pkt., omfatter dog ikke adgang til kontrol af selve privatboligen eller fritidsboligen.«

Stk. 5-7 bliver herefter *stk. 6-8*.

§ 9

I lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love (Forenkling af reglerne om opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag og konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.), som ændret ved § 17 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, *stk. 1*, ændres »2-10« til: »2-11«.

2. I § 29 indsættes som *stk. 11*:

»Stk. 11. For personer med bagudforskudt indkomstår, jf. kildeskattelovens § 22, stk. 1, kan der udover modregning efter kildeskattelovens § 60, stk. 2, ske modregning i sluskskken for indkomståret 2011 for foreløbige skattebeløb, som er indeholdt i arbejdsmarkedsbidragsspligtig indkomst i løbet af den del af kalenderåret 2010, som omfattes af indkomståret 2011.«

§ 10

Stk. 1. § 1, nr. 1-4, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 5, § 2, § 3, § 4, § 5, nr. 1-7 og 9, § 6, § 8 og § 9 træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 3. § 5, nr. 8, og § 7 træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 4. § 1, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 5. § 1, nr. 2-4, har virkning for arbejde udført i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 31. december 2012. For arbejde udført i 2011, der er betalt senest den 29. februar 2012, kan den skattepligtige vælge at anvende de hidtil gældende regler i ligningslovens § 8 V. Personer med forskudt indkomstår kan vælge at henhøre fradraget til det indkomstår, hvori betaling sker, forudsat at det sker for alle udgifter vedrørende arbejde, der fradrages efter ligningslovens § 8 V.

Stk. 6. § 9 har virkning for indkomståret 2011.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Skattefrihed for familie- og vennetjenester inden for privatsfæren
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Skattefritagelse for vederlag til unge under 16 år for arbejde udført i private hjem
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Skattefritagelse af vederlag op til 10.000 kr. for pensionisthjælp i private hjem
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Lovforslaget
 - 3.4. Krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr.
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Lovforslaget
 - 3.4.2.1 Solidarisk hæftelse for en privat aftager
 - 3.4.2.2 Digital betaling ved handel mellem virksomheder
 - 3.5. Kontrol på privat grund
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Lovforslaget
 - 3.6. Legitimationspligt
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Lovforslaget
 - 3.7. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – gulpladebiler
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Lovforslaget
 - 3.8. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – skiltning på byggepladser
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Lovforslaget
 - 3.9. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med metalskrot
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. Lovforslaget
 - 3.10. Elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede
 - 3.10.1. Gældende ret
 - 3.10.2. Lovforslaget
 - 3.11. Modregning af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag i sluskskatten for indkomståret 2011 for personer med bagudforskudt indkomstår
 - 3.11.1. Gældende ret
 - 3.11.2. Lovforslaget
 - 3.12. Ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen
 - 3.12.1. Gældende ret

3.12.2. Lovforslaget

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
 - 5.1. Skattefrihed for familie- og vennetjenester inden for privatsfæren
 - 5.2. Skattefritagelse for vederlag til unge under 16 år for arbejde udført i private hjem
 - 5.3. Skattefritagelse af vederlag op til 10.000 kr. for pensionisthjælp i private hjem
 - 5.4. Krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr.
 - 5.4.1 Solidarisk hæftelse for en privat aftager
 - 5.4.2 Digital betaling ved handel mellem virksomheder
 - 5.5. Kontrol på privat grund
 - 5.6. Legitimationspligt
 - 5.7. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – gulpladebiler
 - 5.8. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – skiltning på byggepladser
 - 5.9. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med metalskrot
 - 5.10. Elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede
 - 5.11. Modregning af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag i slutskatten for indkomståret 2011 for personer med forskudt indkomstår m.v.
 - 5.12. Ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

I forbindelse med finanslovsaftalen for 2012 har regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) sammen med Enhedslisten indgået aftale om en »pakke vedrørende indsats rettet mod sort arbejde«. Dette lovforslag gennemfører denne pakke. Lovforslaget omfatter for det første en tydeliggørelse af reglerne om skattefri familie- og vennetjenester samt initiativer, som under visse omstændigheder skattefritager unge under 16 år og folkepensionister, der udfører arbejde i private hjem. Desuden omfatter lovforslaget skærpelse af reglerne om kontant betaling, hvilket sikrer en højere grad af synlighed og gennemsigtighed i forhold til det sorte arbejde og som skærper indsatsen over for sort arbejde.

Den sorte økonomi er fortsat betydelig. Befolkningens accept af sort arbejde er dog dalende, særligt når det sættes i system. Omvendt accepterer danskerne i nogen grad mindre omfattende sort arbejde mellem privatpersoner. Og der er høj accept i befolkningen af, at man hjælper hinanden i dagligdagen inden for familie- og vennekredsen, uden at skattevæsenet involveres.

På den baggrund foreslås en række initiativer, som dels bringer lovgivningen i større overensstemmelse med holdningerne i befolkningen, og som dels gør det mere risikabelt at indgå i den sorte økonomi.

Som skærpende initiativ foreslås et påbud om digital betaling af beløb over 10.000 kr. for private, der således vil komme til at hæfte for leverandørens manglende betaling af skat og moms, såfremt de vælger at betale kontant.

Siden 2004 er der under betegnelsen »Fairplay« gennemført en lang række skærpende initiativer over

for sort arbejde. Fairplay-kampagnerne har haft fokus på det virksomhedsrelaterede sorte arbejde, og regeringen vil med dette lovforslag foretage en række yderligere stramninger på områder, der kan medvirke til, at det sorte arbejde begrænses ved at give øget gennemsigtighed og synlighed.

Udover de initiativer, der blev indgået forlig om i forbindelse med finanslovsaftalen for 2012, indeholder dette lovforslag en række yderligere skærpende initiativer, der skal bidrage til en højere grad af synlighed og gennemsigtighed. Der drejer sig om følgende forslag:

- Adgang til kontrol på privat grund, når der synligt konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter.
- Forslag om at arbejdsudøvende på stedet skal kunne forevise gyldig legitimation.
- Forslag om synliggørelse af håndværkerbiler, hvor der indføres krav om, at køretøjerne skal være forsynet med navn eller logo m.v.
- Forslag om obligatorisk skiltning på byggepladser om hvem, der udfører arbejde på stedet.
- Forslag om omvendt betalingspligt ved handel med metalskrot.

Herudover indeholder lovforslaget et forslag om at give mulighed for, at SKAT, efter samtykke fra den pågældende borger, kan overføre indkomstoplysninger, årsopgørelsesoplysninger og restanceoplysninger elektronisk til den finansielle virksomhed, der skal bruge oplysningerne.

Endelig ønsker regeringen at ændre fradragstidspunktet i BoligJobordningen, således at arbejde udført i 2011 også vil være fradragsberettiget i indkomståret 2011, selvom det først er betalt i januar eller februar 2012. Tilsvarende gives der mulighed for at opnå fradrag i indkomståret 2012 for arbejde udført i 2012, som først betales i januar eller februar 2013. Efter de gældende regler er det betalingstidspunktet, der er afgørende for, hvornår der kan tages fradrag efter BoligJobordningen, og der er ikke fradrag for udgifter til arbejde, der betales den 1. januar 2013 eller senere.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har på den ene side til formål at skabe bedre overensstemmelse mellem skattereglerne og borgernes opfattelse af, hvilke ydelser, der ikke bør beskattes, og at tydeliggøre, hvilke ydelser der ikke udløser skattepligt. Det foreslås på denne baggrund at lovfæste praksis for skattefri familie- og vennetjenester, at skattefritage vederlag til unge under 16 år for hjælp i hjemmet og at skattefritage mindre vederlag for hjælp udført af pensionister i hjemmet.

På den anden side er formålet med lovforslaget at sikre en højere grad af synlighed og gennemsigtighed i forhold til det sorte arbejde. Indsatsen over for det sorte arbejde besværliggøres af en uoverensstemmelse imellem den nuværende lovgivning og opfattelsen af, hvad sort arbejde som begreb dækker. Sort arbejde dækker over en bred vifte af forskellige aktiviteter, og sort arbejde som begreb kan anskues ud fra forskellige vinkler. Sort arbejde kan betragtes som et juridisk spørgsmål, hvor retstilstanden er klar, og hvor sort arbejde betegner manglende angivelse af skattepligtig indkomst. Sort arbejde kan også betragtes som et forvaltningsmæssigt spørgsmål, hvor nogle aktiviteter kan siges at være mere »sorte« end andre. Endelig kan det sorte arbejde betragtes som et holdningsspørgsmål, hvor der i befolkningen er endog meget bred accept af visse former for sort arbejde.

Begrebet sort arbejde repræsenterer en gråzone. For at kunne bekæmpe omfanget af og brugen af sort arbejdskraft effektivt er det nødvendigt, at denne gråzone reduceres. Med lovforslaget foretages stramninger af lovgivningen ved øget gennemsigtighed og skærpede kontrolbeføjelser.

En sælger af sorte ydelser er ikke interesseret i at efterlade kontrolspor, hvorfor betaling af sorte ydelser næsten altid sker med kontanter. Kontant betaling vanskeliggør myndighedernes arbejde med at afdække og dokumentere skatte- og afgiftsunddragelser, hvilket medfører, at færre skatte- og afgiftsunddragelser opdaget.

Synlighed, sporbarhed og gennemsigtighed er derfor centrale elementer, hvis der skal sættes ind mod

sort arbejde. Forslagene i dette lovforslag bidrager samlet til øget synlighed, gennemsigtighed og tydeliggørelse af transaktionsspor. Og forslagene vil øge usikkerheden mærkbart for borgere og virksomheder, der engagerer sig i sort arbejde

Baggrunden for forslaget om at give mulighed for, at SKAT efter samtykke fra den pågældende borger kan overføre indkomstoplysninger, årsopgørelsesoplysninger og restanceoplysninger elektronisk til den finansielle virksomhed, der skal bruge oplysningerne, er, at Skatteministeriet har fået flere henvendelser fra virksomheder i den finansielle sektor med ønske om mulighed for i egne systemer at benytte de informationer, SKAT har, som kan anvendes ved bl.a. kreditvurdering og rådgivning af private låntagere. Ved at give mulighed for at SKAT efter samtykke fra borgeren kan sende oplysningerne til de pågældende virksomheder, vil såvel virksomhederne som de pågældende lånansøgere m.v. kunne opnå færre administrative byrder.

For SKAT og det offentlige i øvrigt kan der være en fordel i, at de finansielle virksomheder ikke yder lån eller yderligere lån til personer, som har en stor gæld til det offentlige. Dermed kan man undgå yderligere gældsætning og dermed problemer med at inddrive gælden til det offentlige. Det kan således virke dæmpende på restancerne til det offentlige at stille oplysninger om restancer til det offentlige til rådighed i forbindelse med kreditvurderinger og rådgivning.

Det bemærkes, at lovforslaget herudover indeholder mindre justeringer af momsloven som konsekvens af lov nr. 277 af 27. marts 2012 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love samt en mindre justering af overgangsreglerne i lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring vedrørende fradragstidspunktet i BoligJobordningen, der betyder at skattepligtige, der har fået udført fradragsberettiget arbejde i 2011, også kan få fradraget i 2011, selvom betalingen først er sket i januar eller februar 2012. Tilsvarende foreslås for så vidt angår arbejde udført i 2012.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Skattefrihed for familie- og vennetjenester inden for privatsfæren

Mange borgere vil gerne hjælpe hinanden i dagligdagen inden for familie- og vennekredsen, og den indsats vil regeringen gerne understøtte. Som reglerne er i dag, er mange borgere i tvivl om, hvorvidt indtægten for arbejdet skal beskattes.

Det foreslås derfor at tydeliggøre reglerne om skattefrihed, når borgeren hjælper venner og familie. Det fjerner usikkerheden i relation til skatteforholdene, når borgerne udviser almindelig hjælpsomhed.

3.1.1. Gældende ret

Det skatteretlige udgangspunkt for indkomstbeskatningen efter statsskattelovens § 4 er, at enhver form for indtægt – uanset om det sker i form af kontanter eller naturalier – er skattepligtig for modtageren. Der gælder dog undtagelser hertil.

Skatteministeriets rapport af 4. november 2002 om »Vennetjenester/sort arbejde, eget arbejde, forbrug af egne varer, produkter og ydelser samt personalegoder« (FT 2002/2003, alm. del bilag 78) indeholder en gennemgang af teori og praksis på området.

Som det fremgår af rapporten beskattes vennetjenester og hjælpsomhedsydelser efter praksis ikke. Baggrunden herfor skal søges i, at vennetjenester og bistand mellem personer med personlige relationer såsom familie og venner er et normalt led i privatlivet, som ikke udløser skattepligt.

Afgrænsningen af skattefrie familie- og vennetjenester er fastlagt gennem praksis. Ved afgørelsen om, hvorvidt der er tale om en skattefri familie- og vennetjeneste, vurderes følgende forhold sædvanligvis: personlige relationer mellem parterne, eventuelle modydelser, ydelsernes art og ydelsernes omfang. De

typiske elementer i en skattefri familie- og vennetjeneste er efter praksis, at der ikke er tale om væsentlige ydelser, at der arbejdes vederlagsfrit, at der ikke erlægges nogen modydelse, at der ikke er tale om gensidig bistand eller krav på værdier, samt at der ikke føres regnskab med udvekslingen af ydelserne. Dette udelukker dog ikke, at der kan gives gentjenester af ikke væsentlig værdi. Ved skattefrie familie- og vennetjenester er der ofte en fælles forståelse af, »at den ene tjeneste er den anden værd«, men der foreligger ikke noget formelt krav.

Skatteministeriet har i rapporten af 4. november 2002 om »Vennetjenester/sort arbejde, eget arbejde, forbrug af egne varer, produkter og ydelser samt personalegoder« givet et bud på en afgrænsning af skattefri familie- og vennetjenester baseret på en kodificering af praksis. Herefter forstås skattefri vennetjenester som »sædvanlige ydelser mellem familie, venner og lignende, som skyldes almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement. Vennetjenester skal ydes uden for erhvervslivet og inden for privatsfæren, og de skal være af uformel og ikke-kommerciel natur. De må ikke bestå i samtidig udveksling af forskellige ydelser inden for de pågældendes erhverv eller i penge og lignende likvide midler. De må ikke udveksles på basis af deltagelse i klubber, foreninger og lignende eller på anden måde, hvor formålet helt eller delvist er at levere ydelser til hinanden«

I de tilfælde hvor en tjeneste mellem familie eller venner ikke opfylder kriterierne for skattefrihed, f.eks. fordi ydelsen er af væsentlig værdi, skal modtageren af ydelsen selvangive værdien af ydelsen og beskattes heraf. Der gælder ingen indberetningspligt på området.

3.1.2. Lovforslaget

Den foreslåede bestemmelse går ud på at tydeliggøre den gældende praksis for skattefri familie- og vennetjenester, så der ikke opstår tvivl om skattepligt, når borgerne viser almindelig hjælpsomhed over for familie og venner. Den foreslåede bestemmelse er derfor en lovfæstelse af den gældende praksis på området.

I debatten om sort arbejde – og omfanget af dette – tages der ofte udgangspunkt i, at gensidige vennetjenester generelt er skattepligtige og dermed udgør sort arbejde. Med lovforslaget tydeliggøres, at det, der er kernen i begrebet vennetjenester – nemlig tjenester, der er udslag af almindelig hjælpsomhed uden aftale om modydelser – ikke udløser skattepligt.

Det er ikke muligt at udforme en objektiv bestemmelse, der lovfæster den gældende praksis for skattefri familie- og vennetjenester. Afgrænsningen af hvilke ydelser, der er skattefrie familie- og vennetjenester indeholder nemlig en række skønsmæssige elementer, som er relevante i vurderingen af, om en ydelse er inden for det skattefrie område. Med den foreslåede bestemmelse er det sigtet at tydeliggøre hvilke elementer og forhold, der har betydning i afgørelsen af, om der er tale om en skattefri familie- og vennetjeneste.

Efter den foreslåede bestemmelse er der skattefrihed for familie- og vennetjenester. Ved familie- og vennetjenester forstås sædvanlige ydelser, der udføres som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement inden for privatsfæren.

Den omfattede personkreds dækker familie eller venner i bred forstand – det vil sige personer, som har et nærmere kendskab eller et personligt forhold til hinanden. Et kendskab og personligt forhold som gør, at det er naturligt at hjælpe hinanden i privatsfæren. Ud over familie og venner vil bestemmelsen f.eks. også kunne omfatte naboer og arbejdskollegaer. Jo fjernere den personlige forbindelse er mellem personer, der udveksler ydelser, jo mere peger det i retning af, at der er tale om rent kommercielle og skattepligtige ydelser.

Ved ydelser inden for privatsfæren forstås ydelser i og omkring hjemmet, som normalt udføres af personerne i husstanden selv, såsom husholdningsarbejde (f.eks. indkøb, madlavning, strygning, vask, opvask og rengøring). Det kan også omfatte hjælp til løsning af arbejdsopgaver i dagligdagen i forhold til familiens børn i form af at hente og bringe børn til og fra daginstitution, skole, fritidshjem og

fritidsaktiviteter, samt pasning af børn i hjemmet om eftermiddagen, aftenen eller i forbindelse med rejseaktiviteter. Der kan også være tale om andre opgaver i relation til bolig og omgivelser som f.eks. havearbejde samt vedligehold og småreparationer på boligen.

Med sædvanlige ydelser inden for privatsfæren menes ydelser, som ikke står i misforhold til, hvad der er almindeligt at hjælpe til med i og omkring hjemmet og i familielivet. Ud over de ovenfor nævnte eksempler kan nævnes hjælp til fældning af et træ i naboens have, hjælp til bygning af en god vens carport, hjælp i forbindelse med sygdom i form af eksempelvis indkøb af madvarer og tøjvask og rengøring, snerydning af naboens grund, pasning af naboens hund m.v.

Fælles for de opregnede eksempler, som er omfattet af det skattefrie område, er, at de ikke har væsentlig økonomisk værdi for modtageren. Det er derimod ikke afgørende, om der er tale om en tilbagevendende ydelse eller en enkeltstående tjeneste. Omvendt kan en fast aftale om løbende ydelser få karakter af en kommerciel aftale, som ikke er skattefri. Hvis der f.eks. indgås en aftale mellem to naboer om, at den ene nabo gør rent i den anden nabos hus 1 gang om ugen i 4 timer mod, at den anden nabo som tak herfor løbende giver gratis madvarer fra sin butik, er der i realiteten tale om kommercielle og systematiske ydelser, der ikke er skattefri. Udvekslingen af ydelserne i eksemplet kan samtidig ikke opfylde betingelsen om, at tjenesterne skal udføres som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement, navnlig hvis værdien af de gratis madvarer svarer nogenlunde til værdien af rengøringsarbejdet.

Betingelsen om, at tjenesten skal udføres som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement inden for privatsfæren, betyder, at tjenesten ikke må ydes af kommercielle årsager eller fordi der så samtidig erhverves et tilsvarende modkrav. Om den fornødne gavmildhed eller hjælpsomhed er til stede ved ydelse af en tjeneste, kan kun afgøres ud fra de ydre omstændigheder. Igen vil det være relevant at se på, om der sker en udveksling af ydelser mellem parterne, og om ydelserne er af væsentlig værdi. At der over tid sker udveksling af ydelser mellem parterne, udelukker ikke i sig selv skattefrihed. En skattefri familie- og vennetjeneste kan således foreligge, hvor der gives en ikke på forhånd aftalt ydelse som tak for hjælpen. Som eksempel herpå kan nævnes 2 flasker god vin som tak for græsslåning og tømning af naboens postkasse i en ferieperiode eller en middag som tak for gode venners flyttehjælp.

Omvendt vil en udveksling af ydelser, som modsvarer hinanden i værdi, og som er aftalt eller afstemt på forhånd mellem parterne, falde uden for det skattefrie område. En ydelse, som primært ydes for at opnå en modydelse, er ikke et udslag af hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement. Som eksempel herpå kan nævnes, at en murer opmurer væggene i en carport mod til gengæld at få omlakeret sin bil af sin svoger, der er autolakerer.

Den foreslåede bestemmelse indeholder også en opregning af nogle elementer, som ikke må være til stede, for at der er tale om en skattefri familie- og vennetjeneste.

Som der er gjort rede for oven for må ydelserne ikke være af kommerciel karakter. En tjeneste må således ikke ske for at erhverve ret til en tilsvarende modydelse. Ydelserne skal derimod være sædvanlige og ydet som et udslag af hjælpsomhed, gavmildhed eller af socialt engagement.

Ydelserne må heller ikke indgå i organiseret byttehandel. Ved dette begreb forstås ydelser, som hver for sig umiddelbart vil opfylde betingelserne for en skattefri familie- eller vennetjeneste, men som er sat i system og ydet med henblik på at opnå en tilsvarende modydelse. Undertiden etableres der byttebørser, hvor personer kan byde ind med en tjeneste eller ydelse. Personerne får ikke betaling i form af kontanter, men får et modkrav i form af en gentjeneste. Her er der ikke tale om skattefri familie- eller vennetjenester, men derimod om kommerciel samhandel med ydelser eller naturalier.

Det er også en betingelse, at ydelserne ikke består i forud aftalt udveksling af ydelser. Som der er gjort rede for ovenfor, kan udveksling af ydelser, som aftales eller afstemmes på forhånd, ikke karakteriseres

som en skattefri familie- eller vennetjeneste. Der er tale om situationer, hvor parterne - før ydelserne erlægges - aftaler, hvad hver især skal udføre af ydelser og afstemmer forventninger til og værdien af ydelserne, så de nogenlunde modsvarer hinanden.

Det forhold, at en person udfører en ydelse inden for sit erhverv udløser ikke i sig selv skattepligt. Men hvis der sker en samtidig udveksling af væsentlige ydelser mellem to personer, som hver for sig agerer inden for deres erhverv, kan der ikke være tale om skattefri familie- og vennetjenester. Som eksempel herpå kan nævnes en tømrer, som aftaler med sin nabo, der er kok, at tømreren lægger nyt tagpap på kokkens sommerhus, samtidig med at kokken gratis leverer mad til 20 personer til tømrerens 40-års-fødselsdagsfest.

Det betyder ikke, at eksempelvis håndværkere ikke kan udføre skattefri familie- og vennetjenester inden for deres fag, men at samtidig udveksling af håndværksydelser af en vis større værdi har karakter af en kommerciel aftale og ikke en vennetjeneste.

Skattefri familie- og vennetjenester forudsætter i alle tilfælde, at der er tale om tjenester i form af naturalier eller ydelser. Hvis der indgår kontanter eller andre likvide midler (check, gavekort, tilgodebevis, der kan omveksles til kontanter m.v.) ved udveksling af tjenester, indtræder der skattepligt. Gives der kontanter eller andre likvide midler for en ydelse, er der nemlig i realiteten tale om en form for aflønning, som er skattepligtig for modtageren.

I de tilfælde, hvor en tjeneste mellem familie eller venner ikke opfylder kriterierne for skattefrihed, f.eks. fordi der udveksles modydelser, skal der ske beskattning, det vil sige, at modtagerne af ydelserne ligesom efter de gældende regler skal selvangive værdien og beskattes heraf. Der gælder ingen indberetningspligt på området.

3.2. Skattefritagelse for vederlag til unge under 16 år for arbejde udført i private hjem

Mange unge hjælper til hos f.eks. naboer, familie og venner med småopgaver i dagligdagen efter skoletid. Som reglerne er i dag, er indtægten for arbejdet skattepligtig, også selvom der ikke er tale om store beløb.

Det foreslås at ændre reglerne, så unge under 16 år, der modtager betaling for sådanne opgaver hos private, f.eks. hundeluftning og børnepasning, er fritaget for at betale skat af denne indtægt.

3.2.1. Gældende ret

Det skatteretlige udgangspunkt efter statsskattelovens § 4 er, at enhver form for vederlag er skattepligtig for modtageren, uanset om det har form af kontanter eller naturalier og uanset modtagerens alder.

Mange unge under 16 år har småjobs i fritiden for at få erhvervserfaring og for at tjene ekstra lomme penge. De unge er skattepligtige og skal betale arbejdsmarkedsbidrag af vederlaget fra disse småjobs. I de tilfælde, hvor den unges årlige indtægt ligger under personfradraget på 32.200 kr. (2012-niveau), vil den unge ikke skulle betale indkomstskat af vederlaget bortset fra, at den unge skal betale arbejdsmarkedsbidrag af hele indtægten.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre skattefrihed for vederlag, der udbetales til unge under 16 år, for arbejde udført i eller i tilknytning til private hjem.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at man ikke længere behøver at bekymre sig om skattepligt, hvis man betaler naboens søn eller datter, der ikke er fyldt 16 år endnu, for at babysitte, lufte hunden, hente børn fra skole, græsslåning m.v.

Det foreslås, at skattefriheden er betinget af, at den person, der udfører arbejdet, er under 16 år. Fra den dato – uanset hvornår i kalenderåret - hvor den unge fylder 16 år, er der ikke længere skattefrihed

for betaling for de pågældende ydelser. Baggrunden for, at den foreslåede bestemmelse kun omfatter unge under 16 år, og ikke for eksempel også omfatter 16-18-årige, er ønsket om, at så mange som muligt af en ungdomsårgang gennemfører en ungdomsuddannelse. Det findes således uhensigtsmæssigt, hvis skattefrihed på et område giver de unge incitament til at påtage sig en masse skattefri jobs i privatsfæren frem for at vælge en ungdomsuddannelse. Hertil kommer, at unge under 16 år er omfattet af undervisningspligt. Det er således begrænset, hvad en ung under 16 år kan påtage sig af skattefrit arbejde i privatsfæren.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en forudsætning, at den, der får udført arbejdet, er en person – og ikke en virksomhed, forening eller lignende. Det ligger også i, at arbejdet skal udføres i eller i tilknytning til private hjem. Det forhold, at arbejdet skal relatere sig til privatsfæren, indebærer, at unges arbejde i detailhandlen, foreninger, produktionsvirksomheder eller i øvrigt i offentlige eller private virksomheder eller institutioner ikke er omfattet af den foreslåede skattefritagelse.

Ved arbejde i private hjem forstås ydelser, som normalt udføres af personerne i husstanden selv. Som eksempel herpå kan nævnes almindeligt husholdningsarbejde i form af indkøb, madlavning, strygning, vask, opvask og rengøring. Herudover omfatter den foreslåede bestemmelse andre opgaver i relation til private boliger og omgivelser som f.eks. havearbejde samt vedligehold og småreparationer på boligen.

Ved arbejde i tilknytning til private hjem forstås ydelser, som er tilknyttet familie- og privatlivet. Som eksempel herpå kan nævnes hjælp til løsning af arbejdsopgaver i dagligdagen i forhold til familiens børn i form af at hente og bringe børn til og fra daginstitution, skole, fritidshjem og fritidsaktiviteter, lektiehjælp samt pasning af børn om eftermiddagen, aftenen eller i forbindelse med rejseaktiviteter. Herudover kan nævnes hundeluftning, aflevering og afhentning af rensetøj m.v.

Den unge kan godt herudover udføre skattepligtigt arbejde, uden at det har skattemæssige konsekvenser for det skattefri arbejde i private hjem. Det skattefri arbejde holdes helt uden for den skattepligtige indkomst. Dermed skal der heller ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af vederlaget.

3.3. Skattefritagelse af vederlag op til 10.000 kr. for pensionisthjælp i private hjem

Mange folkepensionister vil gerne tjene lidt ekstra ved at give en hånd med i dagligdagen hos travle familier, men skal efter de nugældende regler betale skat og arbejdsmarkedsbidrag af alle indtægter, de modtager for at hjælpe i privatsfæren. Desuden kan en sådan indtægt også risikere at få betydning for folkepensionistens ret til indkomstaafhængige overførselsindkomster.

Det foreslås at ændre reglerne, så folkepensionisters indtægter på op til 10.000 kr. årligt, der modtages som betaling for hjælp i private hjem, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Arbejdsopgaverne kan bestå i husholdningsarbejde, børnepasning, havearbejde, vedligehold og småreparationer på boligen.

3.3.1. Gældende ret

Det skatteretlige udgangspunkt efter statsskattelovens § 4 er, at enhver form for vederlag er skattepligtigt for modtageren uanset om det har form af kontanter eller naturalier, og uanset om modtageren modtager folkepension.

Der gælder dog en særlig undtagelse i ligningslovens § 7 A for personer over 60 år, som kan få udbetalt skattefri godtgørelser og vederlag for pasning af syge børn i private hjem (reservebedsteforældreordningen). Skattefriheden er betinget af, at den samlede indtægt fra børnepasningen ikke overstiger et beløb på 3.100 (2012-niveau), at eventuelle udgifter ved børnepasningen ikke fradrages, og at ordningen administreres af kommunen eller en frivillig social organisation.

Fra det tidspunkt en person fylder 65 år, har vedkommende, hvis visse betingelser er opfyldt, ret til folkepension. For personer, der er født den 1. januar 1954 eller senere, bliver alderskravet til at kunne få folkepension gradvist forhøjet til 67 år.

Det fratager ikke personens ret til folkepension, at vedkommende stadig er aktiv på arbejdsmarkedet, men det kan medføre, at størrelsen af folkepensionen og tilknyttede ydelser nedsættes.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre skattefrihed for vederlag for arbejde udført i eller i tilknytning til private hjem, der udbetales til personer, der opfylder alderskravet i lov om social pension til at kunne få folkepension. Der kan dog ikke opnås skattefrihed for mere end 10.000 kr. i et indkomstår.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at folkepensionister kan tjene lidt ekstra ved at give en hånd med i dagligdagen hos travle familier uden at skulle bekymre sig om skattepligt eller tab af indkomstafhængige overførselsindkomster.

Det foreslås, at skattefriheden er betinget af, at den person, der udfører arbejdet, opfylder alderskravet i lov om social pension til at modtage folkepension. Det betyder, at de omfattede personer mindst skal være fyldt 65 år. Kravet til hvilken alder, der kan udløse folkepension, forhøjes gradvist. En person, der er født den 31. december 1953 eller tidligere, opfylder alderskravet i pensionsloven, når vedkommende er 65 år. Mens alderskravet til folkepension gradvist forhøjes til 67 år for personer, der er født den 1. januar 1954 eller senere. Det er ikke en betingelse, at der faktisk modtages folkepension.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en forudsætning, at den, der får udført arbejdet, er en person – og ikke en virksomhed, forening eller lignende. Det ligger også i, at arbejdet skal udføres i eller i tilknytning til private hjem. Det forhold, at arbejdet skal relatere sig til private hjem, indebærer, at folkepensionisters erhvervsarbejde i detailhandlen, foreninger, produktionsvirksomheder eller i øvrigt i offentlige eller private virksomheder eller institutioner ikke er omfattet af den foreslåede skattefritagelse.

Betingelsen om, at arbejdet ikke må udføres som et led i erhvervsmæssig virksomhed, skal tydeliggøre, at en folkepensionist, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med ydelser, som umiddelbart kan falde ind under de omfattede ydelser (eksempelvis en rengøringsvirksomhed, en tømrervirksomhed, et landbrug eller en gartnerivirksomhed), ikke kan konvertere en del af sine erhvervsindtægter til skattefri hjælp i eller i tilknytning til private hjem. Tilsvarende gælder folkepensionister, der er ansatte i sådanne virksomheder.

Ved arbejde i private hjem forstås ydelser, som normalt udføres af personerne i husstanden selv. Som eksempel herpå kan nævnes almindeligt husholdningsarbejde i form af indkøb, madlavning, strygning, vask, opvask og rengøring. Herudover omfatter den foreslåede bestemmelse andre opgaver i relation til private boliger og omgivelser som f.eks. havearbejde samt vedligehold og småreparationer på boligen.

Ved arbejde i tilknytning til private hjem forstås ydelser, som er tilknyttet familie- og privatlivet. Som eksempel herpå kan nævnes hjælp til løsning af arbejdsopgaver i dagligdagen i forhold til familiens børn i form af at hente og bringe børn til og fra daginstitution, skole, fritidshjem og fritidsaktiviteter, lektiehjælp samt pasning af børn om eftermiddagen, aftenen eller i forbindelse med rejseaktiviteter. Herudover kan nævnes hundeluftning, aflevering og afhentning af rensesøj m.v.

Efter den foreslåede bestemmelse er det ligeledes en betingelse, at vederlaget for det omfattede arbejde ikke overstiger 10.000 kr. inden for et indkomstår. Overskrides den beløbsmæssige grænse på 10.000 kr., beskattes kun den del af vederlaget, som overstiger de 10.000 kr. Det er i øvrigt underordnet, om vederlaget stammer fra en eller flere opdragsgivere.

Det forhold, at vederlag for det omfattede arbejde ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, indebærer, at vederlaget ikke får betydning for folkepensionen eller andre indkomstafhængige overførselsindkomster.

3.4. Krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr.

Sort arbejde kendetegnes ved, at der ikke udstedes faktura til køber, og at køber oftest betaler kontant. Når det foregår på denne måde, vil der ikke være et transaktionsspor. Med henblik på at etablere

et sådant kontrolspor foreslås krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr. inkl. moms. Forslaget angår dels private borgere, der kan hæfte solidarisk for leverandørens manglende betaling af skatter og moms vedrørende køb af ydelser eller varer sammen med ydelser, når der betales med kontanter over beløbsgrænsen, dels virksomheder, der nægtes skattemæssigt fradrag, når der betales med kontanter over beløbsgrænsen, og får solidarisk hæftelse for så vidt angår moms, når der betales med kontanter over beløbsgrænsen. Køberen kan imidlertid gøre sig fri for denne hæftelse ved at betale for købet af ydelsen via pengeinstitut.

Ved at anvende digitale betalingsmåder etableres et transaktionsspor, som skaber et bedre grundlag for SKAT, til at afsløre fiktive fakturaer, der benyttes som fradrag, og kædesvig, hvor der fratrækkes udgifter fra underleverandører, der unddrager skat og moms.

Ændringerne gælder enhver transaktion, uanset om køber er privatperson eller erhvervsdrivende, og ved digital betaling stilles der krav om, at betalingsmåden identificerer både køber og sælger i en transaktion. Dermed bliver det vanskeligere at holde virksomheders aktiviteter skjult for SKAT.

3.4.1. Gældende ret

Den indirekte adgang til at begrænse adgangen til at betale med kontanter og i stedet betale digitalt medfører, at en række andre regulerede lovområder vil blive berørt.

I lov om Danmarks Nationalbank fra 1936 fremgår det af § 8, at de af Nationalbanken udstedte pengesedler er lovligt betalingsmiddel mand og mand imellem samt ved ind- og udbetalinger, der foregår ved offentlige kasser. Dette betyder, at betaleren som udgangspunkt har ret til at betale med kontanter.

I lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme er der i § 2 dog indført et kontantforbud, idet det her fremgår, at forhandlere af genstande og auktionsholdere ikke må modtage kontantbetalinger på 100.000 kr. og derover, hvad enten betalingen sker på én gang eller som flere betalinger, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

I bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder fremgår det af § 19, at et pengeinstitut ikke uden individuel bedømmelse og saglig begrundelse kan nægte at oprette en almindelig indlånskonto.

Af Vejledning til bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder fremgår det, at retten til almindelig indlånskonto alene gælder for privatkunder, idet de som lønmodtagere og modtagere af offentlige ydelser har behov for en konto for at kunne modtage løn og andre ydelser her i landet. Privatkunder vil derfor som udgangspunkt have en indlånskonto. Derimod kan der være tilfælde, hvor erhvervsdrivende og juridiske personer er blevet nægtet oprettelse af en indlånskonto, hvilket betyder, at det i disse situationer ikke vil være muligt for en køber at betale digitalt.

3.4.2. Forslagets indhold

3.4.2.1 Solidarisk hæftelse for en privat aftager

Forslaget medfører, at borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser kan hæfte solidarisk for den skat og moms, som den, der leverer ydelsen, har unddraget i skat og moms, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt via pengeinstitut. Borgeren vil således altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt via et pengeinstitut. Rene varekøb er ikke omfattet af forslaget.

Virksomheder med ret til at drive betalingsformidling (elektroniske betalingstjenester) sidestilles i denne sammenhæng med et pengeinstitut. I kravet om betaling via pengeinstitut lægges til grund, at betalingen efterfølgende kan spores på en sådan måde, at både betaleren og betalingsmodtageren kan identificeres.

Indførelse af et medansvar for borgeren, der køber en ydelse medfører hverken et forbud mod betaling med kontanter eller påbud om betaling via et pengeinstitut. Men fordi betaling med kontanter medfører

risiko for ansvar for køberen, vil hæftelsesbestemmelsen i praksis dog medføre en indskrænkning i den reelle mulighed for køberen til at vælge kontant betaling, når beløbet overstiger 10.000 kr. Langt størstedelen af legale overførsler af betalinger foregår i dag elektronisk, hvorfor forslaget ikke vil pålægge husholdningerne ekstra byrder. Alle har som udgangspunkt ret til gratis at få oprettet en indlånskonto i et pengeinstitut, men en sådan konto omfatter dog ikke ret til at få penge overført gratis. Elektronisk overførsel af penge kan derfor medføre, at husholdningerne pålægges et bankgebyr. Men hensynet til bekæmpelse af skatte- og afgiftsunddragelser må veje tungere end hensynet til, at købere kan vælge at betale kontant.

Af hensyn til lovgivningen på det finansielle område foreslås det, at borgere, der i særlige tilfælde ikke har mulighed for at betale digitalt, får mulighed at friholde sig for hæftelsen for leverandørens manglende angivelse af skatter og moms uanset, at der betales med kontanter for køb af en ydelse på over 10.000 kr. Friholdelsen betinges af, at borgeren på TastSelv på SKATs hjemmeside indberetter oplysninger om det foretagne køb og betaling heraf. Indberetningen skal borgeren foretage på grundlag af den modtagne faktura fra leverandøren, og den skal entydigt identificere leverandøren med CVR-nr., navn og adresse, ligesom der indberettes oplysning om købsprisen inkl. moms, samt oplysninger om betaling.

Borgere i denne situation kan således frigøre sig et hæftelsesansvar samtidig med, at SKAT får et grundlag for at foretage stikprøvekontrol.

Initiativet mod kontantbetaling rummer et potentiale i forhold til at bekæmpe sort arbejde. Forslaget ligger desuden i tråd med udviklingen hen mod flere digitale og færre kontante betalinger, og det er ikke forbundet med nævneværdige øgede administrative omkostninger for hverken virksomheder eller borgere. Den foreslåede beløbsgrænse på 10.000 kr. er sammenfaldende med skattefritagelsesgrænsen i initiativerne vedrørende privatsfæren.

At en borger kan komme til at hæfte for den skat og moms, som leverandøren unddrager, når køber ikke har betalt via pengeinstitut, vil have en holdningsbearbejdende effekt, idet ordningen klart signalerer, at køber løber en risiko ved at betale køb af ydelser kontant. Denne signaleffekt må antages at føre til en generel øget bevidsthed i befolkningen, når det handler om sort arbejde og køb af sorte ydelser.

Hæftelsesbestemmelsen vil være et bidrag i forsøget på at reducere kontantomsætningen i det private marked. Bestemmelsen vil give et større incitament for husholdningerne til at vælge mere seriøse leverandører, og til at betalingerne kommer til at foregå på en mere kontrollerbar måde. Når brugen af kontanter reduceres, og transaktionerne bliver mere sporbare, vil dette være med til at reducere det sorte marked for køb af varer og ydelser, hvorfor forslaget er et målrettet tiltag mod skatte- og afgiftsunddragelser.

Det forhold, at den private borger ikke hæfter, når betaling sker via et pengeinstitut, tilgodeser det overordnede hensyn til proportionalitet i forslaget.

Ydelsesgiveren/leverandøren, der udfører det sorte arbejde, vil være strafansvarlig efter de almindelige regler som i dag.

Forslaget medfører, at køber ved kontantbetaling vil hæfte direkte og solidarisk for leverandørens skatte- og afgiftsunddragelser. Forslaget medfører kun hæftelse, hvis leverandøren undlader at angive vederlaget til beskatning eller ikke indberetter momsen af vederlaget. Bestemmelsen om hæftelse bliver således ikke gjort gældende, når leverandøren har opfyldt sine indberetningspligter, men kun, når leverandøren ikke kan eller vil selvangive sin indkomst eller angive momsen vedrørende vederlaget.

Det direkte solidariske ansvar betyder, at SKAT til dækning af skatte- og afgiftskravet kan søge dette betalt enten hos køber eller leverandør i den rækkefølge, som SKAT vælger. Om SKAT vælger at inddrive kravet hos leverandør eller køber har ingen betydning for hæftelsen. Hæftelsen vil i disse tilfælde følge de almindelige principper for solidarisk hæftelse.

Købers ansvar begrænses til den skat (indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag) og moms, som skulle have været beregnet af det aktuelle vederlag. I forhold til køber fastsættes vederlagets størrelse, bereg-

ningsgrundlag og hæftelse i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for den erhvervsdrivende, hvor det ikke angivne vederlag indgår.

Hæftelsens beregning afhænger således af om leverandøren har registreret vederlaget i sit regnskab, og om dette er kommet til udtryk i den pågældendes momsangivelse og selvangivelse. Hæftelsen for henholdsvis moms og skat kan derfor først endelig fastslås, efter at fristerne for indsendelse af disse angivelser er udløbet, og hvor det er konstateret, at leverandøren har unddraget moms og skat af det modtagne vederlag. Viser det sig, at virksomheden f.eks. har et skattemæssigt underskud, der kan rumme det udeholdte vederlag, kan der ikke gøres hæftelsesansvar gældende for skattedelen.

Den solidariske hæftelse over for køber bliver det nøjagtige krav, der i den givne situation er gjort gældende over for leverandøren. Køber vil kunne gøre et regreskrav gældende over for leverandøren i overensstemmelse med de almindelige formueretlige regler. Kravet må i tilfælde af manglende enighed rejses ved domstolene.

Et generelt problem ved beregning af køberens vederlag er muligheden for at opdele en faktura således, at hver faktura kommer under beløbsgrænsen på 10.000 kr. Hvis flere fakturaer indbyrdes er forbundet således, at de samlet set må antages at vedrøre levering af én og samme ydelse eller evt. varer sammen med ydelse foreslås det, at der foretages en samlet vurdering af fakturaerne i forhold til beløbsgrænsen.

Ved levering af løbende ydelser f.eks. af løbende ugentlige rengøringsydelser, der løbende faktureres under beløbsgrænsen, foreslås det, at leverancerne vurderes samlet således, at hvis faktureringerne set over et kalenderår overstiger beløbsgrænsen, vil disse være omfattet af hæftelsesbestemmelsen, selvom delfakturaerne er under beløbsgrænsen. Med løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer dermed anses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen på 10.000 kr., når det sker inden for samme kalenderår. Med løbende ydelser forstås aftaler, abonnementer, m.v., som løber indtil de opsiges af én af parterne. Eksempler på sådanne aftaler kan være telefoni, licenser, vagt, husleje, vedligeholdelsesaftaler, revision, regnskabsføring, rengøring, m.v.

Hvis en køber har en aftale om levering af rengøring, hvor vedkommende hver måned modtager en faktura på 800 kr., svarende til 9.600 kr. på årsbasis, vil køber således ikke være omfattet af kravet om digital betaling. Hvis prisen udgør 1.000 kr. pr. måned vil den samlede ydelse for kalenderåret udgøre 12.000 kr. og dermed være omfattet af kravet om digital betaling.

Betales en leveret ydelse over 10.000 kr. delvist kontant, beregnes hæftelsen på grundlag af det beløb, der er betalt kontant. Hvis eksempelvis en leveret ydelse på 20.000 kr. betales således, at 12.000 kr. betales digitalt og 8.000 kr. kontant, beregnes hæftelsen som momsen og skatten m.v. af 8.000 kr.

SKATs indfaldsvinkel vil som hovedregel være hos den virksomhed, der har leveret ydelsen, således at det som udgangspunkt ikke vil være nødvendigt at indhente oplysninger hos privatpersoner. Der kan dog være tilfælde, hvor SKAT ikke indhenter de nødvendige oplysninger hos leverandøren, enten fordi leverandøren ikke er samarbejdsvillig, eller fordi SKAT ikke kender leverandøren, men har kendskab til, at der på en given adresse er leveret håndværksydelser. Det foreslås derfor, at SKAT i disse situationer kan rette henvendelse til hvervgiveren med henblik på at fremskaffe oplysninger om leverandøren, de leverede ydelser og betalingen heraf, når der er tale om, at leverancens samlede værdi overstiger 10.000 kr. inkl. moms. Eftersom hvervgiveren under visse forudsætninger kan gøres medhæftende for leverandørens manglende betaling af skatte- og afgifter, findes det rimeligt at kunne pålægge hvervgiveren en oplysningspligt. Denne oplysningspligt foreslås indsat i momsloven.

3.4.2.2 Digital betaling ved handel mellem virksomheder

Ved forslaget afskæres virksomheder fra at foretage fradrag efter skattereglerne, når køb af en leverance overstiger 10.000 kr., der ikke er betalt digitalt. Efter momsreglerne foreslås en solidarisk hæftelse, når erhvervelse af en leverance overstiger 10.000 kr., der ikke er betalt digitalt.

Forslaget betyder, at en virksomhed, der betaler leverandøren med kontanter, nægtes fradrag efter skattereglerne, når beløbet overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Fradragsnægtelse kan ikke anvendes inden for momsområdet på grund af reglerne i momssystemdirektivet, der til gengæld i artikel 205 indeholder en hjemmel om solidarisk hæftelse. Den solidariske hæftelse opstår kun, når leverandøren har undladt at angive momsen af de leverede varer og ydelser.

Det direkte solidariske ansvar på momsområdet betyder, at SKAT til dækning af skatte- og afgiftskravet kan søge dette betalt enten hos aftager eller leverandør i den rækkefølge, som SKAT vælger. Om SKAT vælger at inddrive kravet hos leverandør eller aftager har ingen betydning for hæftelsen. Hæftelsen vil i disse tilfælde følge de almindelige principper for solidarisk hæftelse.

Der foreslås regler mod opdeling af fakturaer i beløb under 10.000 kr. og tilsvarende regler vedrørende løbende ydelser, som i det foregående afsnit om medhæftelse over for den private aftager.

Virksomheder kan beholde deres fradragsret efter skattereglerne og undgå solidarisk hæftelse vedrørende moms, hvis virksomheden betaler digitalt, når leverancen overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Begrænsningen i brug af kontanter skal også forebygge skatteunddragelse, når der handles mellem virksomheder, og gøre det lettere at afdække transaktioner, som har skatte- og afgiftsunddragelser som formål. Det forventes, at en sådan begrænsning - i og med at der skabes et transaktionsspor - vil have en positiv og kriminalitetsforebyggende effekt mod sort arbejde, kædesvig og fiktive fakturaer, der benyttes til fradrag skatte- og momsmæssigt. Herudover forventes det, at uregistrerede virksomheder vil få vanskeligheder med at handle, fordi købere vil have behov for at sikre sig dokumentation for afholdte udgifter.

Særligt for kædesvig, hvor der anvendes ét eller flere led af gennemfaktureringsenheder (underleverandører), som gør myndighedernes kontrol vanskelig og langsom, vil forslaget have en positiv effekt. Kædesvigsager er ikke kun et problem for SKAT på grund af mindre skatteindtægter, men det generer også de reelle virksomheder, der skal konkurrere mod leverandører, der kan sælge billigere, fordi arbejdet udføres af underleverandører, der ikke afregner skatter og afgifter, samtidig med at de aflønner ansatte med sorte lønninger, der udbetales med kontanter.

Kravet om digital betaling af beløb over 10.000 kr. betyder, der etableres kontrolspor, der gør det muligt at spore betalingerne mellem de enkelte faktureringer i en kæde, således at SKAT får lettere ved at afdække de problematiske led i kæden.

3.5. Kontrol på privat grund

Det er uden for enhver tvivl, at der udføres sort arbejde i villakvarterer rundt om i Danmark, men SKAT kan ikke, som reglerne er i dag, foretage en effektiv kontrol og bekæmpelse af det sorte arbejde, der foregår på dette område.

Grundloven giver mulighed for, at der kan indføres bestemmelser, der gør det muligt at gennemføre kontrol på privat grund uden brug af en retskendelse. Dette forslag skal i overensstemmelse hermed skabe hjemmel til, at der kan foretages sådan kontrol på privat grund, når der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter.

3.5.1. Gældende ret

For at SKAT kan løse opgaven med at kontrollere, at moms og A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet og indbetalt til statskassen, er SKAT tillagt en række kontrolbeføjelser. Kontrolbeføjelserne fremgår af de enkelte skatte- og afgiftslove, herunder momsloven, kildeskatteloven og skattekontrolloven. Brug af de enkelte kontrolbeføjelser kan ske uden retskendelse.

Skatte- og afgiftslovgivningens kontrolbeføjelser retter sig mod konkrete erhvervsdrivende, indeholdelsespligtige eller afgiftspligtige. Kontrollen kan derfor alene rette sig mod personer eller selskaber, hvor

SKAT positivt ved, at der er tale om en erhvervsdrivende eller en indeholdelsespligtig m.v. Denne positive viden vil typisk bero på, at de pågældende er registreret hos myndighederne som erhvervsdrivende. Der kan dog også ske kontrol af erhvervsdrivende, der ikke er registrerede, f.eks. hvor det er åbenbart, at der drives (uregistreret) erhvervsmæssig virksomhed.

Ud over kontrol i lokaler, hvorfra virksomheden drives, kan der foretages kontrol på samtlige de arbejdssteder, hvor virksomheden udfører sine aktiviteter.

SKATs kontrolbeføjelser omfatter også arbejdssteder, hvor der blot er en formodning for, at der udføres lønnet arbejde for en arbejdsgiver. Derved åbnes der også mulighed for at foretage kontrol på arbejdssteder, hvor det er en privat person, der har bestilt arbejdet.

Er der tale om en ny erhvervet grund, hvorpå der opføres et hus til privat beboelse, og som således endnu ikke tjener - eller ikke har tjent - til bolig for ejeren og dennes familie, vil SKAT have mulighed for at foretage kontrol på arbejdsstedet.

Efter de gældende regler er der adgang til at foretage kontrol i privatboligen, i det omfang en registreret virksomhed opbevarer virksomhedens regnskabsmateriale i boligen, f.eks. i et hjemmekontor. Der er således adgang til det eller de rum i en privatbolig, hvor der opbevares regnskabsmateriale eller andet materiale, som SKAT har krav på at få udleveret.

SKAT har ikke mulighed for at gennemføre kontrol på ejendomme, der tjener til privat bolig eller fritidsbolig. Heller ikke i de situationer, hvor den person, der bebor ejendommen, og dennes familie blot midlertidigt ikke har adresse på ejendommen. Der tænkes her f.eks. på den situation, hvor der sker genopbygning af en nedbrændt bolig, og hvor den pågældende person og dennes familie midlertidigt bor på en anden adresse. I disse situationer kan kontrollen alene gennemføres ved, at myndighederne forud for kontrollen har indhentet en retskendelse, der giver adgang til arbejdsstedet, jf. retsplejelovens regler.

Princippet om boligens ukrænkelighed betyder bl.a., at husundersøgelse, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene kan ske efter retskendelse. Dette princip rejser således to hjemmelskrav. Det første krav er, at en offentlig myndighed, med eller uden retskendelse, skal have hjemmel til at foretage f.eks. husundersøgelse. Det andet er, om der i givet fald skal være krav om indhentelse af retskendelse, før myndigheden kan foretage husundersøgelsen.

3.5.2. Lovforslaget

SKATs kontrolbeføjelser har karakter af en adgang til at undersøge eller besigtige bestemte objekter, som befinder sig i en ejendom, som f.eks. regnskabsmateriale eller et varelager. I en række love er SKATs kontrolbeføjelser således begrænset til lokaler, hvor der udøves erhvervsvirksomhed, hvorfor private boliger som udgangspunkt ikke er omfattet af kontrolbeføjelserne. Det hører med til en forstærket indsats over for sort arbejde, at det ikke må føles alt for trygt at engagere sig som køber eller udbyder af sort arbejde. Sagt på en anden måde er det af stor betydning for den, der vælger at købe eller udbyde sort arbejdskraft, hvor stor risikoen for at blive opdaget er.

Mistanke om, at der udføres sort arbejde opstår som oftest ved, at der uden for den almindelige arbejdstid er synlige tegn på, at der foregår professionel aktivitet. Her kan f.eks. nævnes situationer, hvor byggematerialer, stilladser og arbejdskøretøjer er synlige, fordi der sker eller skal ske større reparationer eller ombygninger på privat grund.

Ved at indføre hjemmel til at foretage kontrol på privat grund øges opdagelsesrisikoen, hvilket dels betyder, at der opnås en præventiv effekt, dels at SKAT får bedre muligheder for at kontrollere, om moms og A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet, angivet og indbetalt til statskassen.

Med dette forslag udvides området for, hvor SKAT kan gennemføre kontrol uden retskendelse. Som udgangspunkt kræver adgang til en privat bolig i kontrolmæssige sammenhænge en retskendelse. Det vurderes dog, at formålet med kontrollen i de situationer, som dette forslag sigter mod, vil forspildes, hvis

der skal indhentes en retskendelse forud for, at kontrollen kan gennemføres. De aktører, SKAT ønsker at kontrollere, vil formentlig ikke længere være på arbejdsstedet, når retskendelsen er indhentet.

Efter bestemmelser i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven) skal der som udgangspunkt gives meddelelse herom forud for, at et tvangsindgreb (kontrolbesøg) gennemføres. Hertil bemærkes det, at formålet med kontrollen af de situationer, som dette forslag sigter mod, ville forspildes, hvis der blev givet meddelelse om tvangsindgrebet forud for dets gennemførelse.

På den baggrund foreslås det derfor, at der indføres hjemmel til, at SKAT kan foretage kontrol på privat grund, når der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter.

Arbejdstilsynet har, som reglerne er i dag, adgang til offentlige og private arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet for, at de kan varetage deres hverv, herunder også i den private bolig. SKATs muligheder for kontrol på private arbejdssteder vil således være mindre indgribende end de muligheder, Arbejdstilsynet har i dag, jf. § 76 i arbejdsmiljøloven, idet der efter forslaget ikke gives adgang for SKAT til kontrol i selve den private bolig.

For de bestemmelser, der er omfattet af dette forslag, gælder, at bestemmelserne hjemler adgang til, at SKAT kan foretage et tvangsindgreb. Bestemmelserne indeholder tillige en formulering om, at indgrebet alene må foretages, hvis det skønnes nødvendigt. Proportionalitetsprincippet betyder, at SKAT i de situationer hvor der er flere valgmuligheder i forhold til at opnå det ønskede resultat, er forpligtet til at vælge den mindst indgribende mulighed. Proportionalitetsprincippet skal således også iagttages i forhold til den foreslåede bestemmelse.

Formålet med SKATs kontrol er at kunne afdække eventuelle uoverensstemmelser mellem de oplysninger, som borgere og virksomheder indberetter til SKAT og de faktiske forhold. Forslaget er således begrundet i hensynet til at sikre, at borgere og virksomheder betaler de skatter og afgifter, som lovgivningen foreskriver.

Forslaget indebærer ikke, at SKAT får adgang til at gå ind i selve boligen, ligesom det heller ikke er hensigten med forslaget, at SKAT skal kunne føre kontrol med arbejde af ikke-erhvervsmæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig eller grund i tilknytning hertil.

3.6. Legitimationspligt

I forbindelse med kontrol inden for Skatteministeriets ressort foretages ofte en efterfølgende sagsbehandling, hvor de ved kontrollen modtagne oplysninger er af afgørende betydning.

Erfaringer viser, at det af og til må konstateres, at de modtagne oplysninger ikke er korrekte. I værste fald betyder en manglende klar og entydig identifikation af de personer, der har været omfattet af den gennemførte kontrol, at kontrollen ikke kan gennemføres, og sagen må henlægges, i bedste fald at SKATs efterfølgende sagsbehandling er betydeligt vanskeliggjort.

For at kunne foretage en effektiv kontrol i forhold til sort arbejde, illegal arbejdskraft og socialt bedrageri er det nødvendigt, at der foreligger en klar og entydig identifikation af de personer, der har været omfattet af den gennemførte kontrol. Det skal således gøres muligt for SKAT at kunne foretage en sådan klar og entydig identifikation af de personer, der er omfattet af SKATs kontrolundersøgelse.

3.6.1. Gældende ret

I forbindelse med kontrol af indeholdelsespligt kan SKAT bl.a. kræve oplysninger om arbejdstagerens navn, adresse og fødselsdato. Personer, der ved en kontrol skønnes at udføre beskæftigelse på en arbejdsplads, har pligt til at besvare sådanne spørgsmål. Personer, der undlader at efterkomme pligten til at afgive de nævnte oplysninger, kan som reglerne er i dag straffes med bøde efter bestemmelser i kildeskatteloven.

3.6.2. Lovforslaget

For at SKAT kan sikre en klar og entydig identifikation af de personer, der er omfattet en kontrol, foreslås det, at SKAT kan kræve oplysninger om det fulde CPR-nr. og forevisning af gyldig legitimation.

Forslaget indebærer således, at arbejdsudøvende i forbindelse med en af SKAT initieret kontrol får pligt til på forlangende at oplyse CPR-nr. og evt. forevise gyldig legitimation. Forslaget øger SKATs muligheder for at bekæmpe sort arbejde, illegal arbejdskraft og socialt bedrageri hurtigere og mere effektivt.

Af mulige former for evt. legitimation kan nævnes pas udstedt i Danmark eller i udlandet, kørekort eller sygesikringsbevis. Udenlandske arbejdstagere, der ikke har et CPR-nr., skal forevise legitimation. For udenlandske arbejdstagere kan også visum, ID-kort eller arbejds- og opholdstilladelser være mulige former for legitimation. Opmærksomheden henledes dog på, at et kørekort eller sygesikringsbevis ikke udgør dokumentation for, at en tredjelandsborger har gyldig arbejds- og opholdstilladelse. Det samme gælder et pas, medmindre der i passet er indsat en gyldig sticker, for visse opholdstilladelser udstedt før 20. maj 2011. En opholdstilladelse gives i dag i form af et opholdskort (et plastic kort i kreditkortformat), hvoraf bl.a. gyldighedsperioden fremgår, og om den pågældende har ret til at arbejde. Det bemærkes, at de nævnte former for gyldig legitimation i givet fald skal være udstedt af en offentlig myndighed.

Kravet om at oplyse sit CPR-nr. gælder alene dem, der har et CPR-nr., mens kravet om at legitimere sig gælder alle.

Forslaget bevirker, at SKAT får bedre muligheder for at gennemføre en effektiv kontrol af, om A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet, angivet og indbetalt til statskassen.

Der kan opstå situationer, hvor det ikke er muligt at gennemføre en kontrol ved anvendelse af de kontrolbeføjelser, der findes i skatte- og afgiftslovgivningen. I sådanne tilfælde kan SKAT anmode politiet om bistand til at få tilvejebragt de nødvendige oplysninger.

I de situationer, hvor en person nægter at give oplysninger om sit fulde CPR-nr., afgiver urigtige oplysninger eller ikke har gyldig legitimation på sig, vil der være tale om en overtrædelse af lovgivningen af ordensmæssig karakter, hvor sanktionen alene vil være bøde. SKAT kan afslutte bødesager administrativt, hvis den pågældende erkender overtrædelsen og er villig til at acceptere et bødeforelæg. Der findes i dag ikke en bødepraksis for den type af overtrædelse inden for Skatteministeriets område. Bødens størrelse foreslås derfor fastsat til 1.000 kr., svarende til Rigspolitiets bødetakst i sager om personer, der nægter at identificere sig – herunder oplyse fødselsdato - over for politiet.

I gentagelsestilfælde foreslås bøden fastsat til det dobbelte af bøden for et førstegangstilfælde. Overtrædelse tredje gang udløser en bøde svarende til andengangsbøden plus 25 pct. af andengangsbøden.

Ved overtrædelse fjerde eller flere gange kan bøden fastsættes til tredjegangsbøden plus 50 pct. af tredjegangsbøden.

Bøden kan nedsættes, hvis formildende omstændigheder gør sig gældende.

Såfremt den sigtede ikke vil acceptere et bødeforelæg, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten, og fastlæggelse af sanktionspraksis er således i sidste instans overladt til domstolene.

Den foreslåede bestemmelse betyder således, at der kan blive tale om bødestraf i de situationer, hvor en person nægter at give oplysninger om sit fulde CPR-nr., afgiver urigtige oplysninger over for myndighederne eller ikke har gyldig legitimation på sig. For at undgå at ifalde strafansvar skal arbejdstagere således have gyldig legitimation på sig.

3.7. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – gulpladebiler

Mistanke om udførelse af sort arbejde opstår ofte, når der uden for almindelig arbejdstid er synlige tegn på professionel aktivitet, f.eks. ved større reparationer og ombygninger på privat grund med tilhørende

materialer, stilladser og arbejdskøretøjer. Det er således ret almindeligt, at mindre last- og varebiler (håndværkerbiler) på gule plader benyttes til udførelse af sort arbejde, og at sådanne køretøjer, bortset fra registreringsnummeret, optræder anonymt på stedet, hvor det sorte arbejde udføres.

Det foreslås, at vare- og lastbiler, der er registreret her i landet, med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons skal være forsynet med tydelig markering af navn eller logo m.v. Derved bliver håndværkerbiler synlige, så SKAT og andre kan se, hvilket firma, der arbejder på stedet. Forslaget omfatter kun køretøjer, der udelukkende anvendes til erhvervsmæssig benyttelse.

Det foreslås, at vare- og lastbiler, der er registreret på udenlandske plader, synligt i køretøjets forrude, skal kunne dokumentere, at virksomheder, der leverer tjenesteydelser her i landet, er registreret i RUT-registeret.

3.7.1. Gældende ret

Vare- og lastbiler registreres med gule nummerplader. Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret til privat eller blandet privat og erhvervsmæssig brug, registreres med hvid/gule nummerplader – de såkaldte papegøjeplader - eller er forsynet med et mærkat, der angiver, at køretøjet kan benyttes til privat anvendelse, når køretøjet er forsynet med gule nummerplader. Vare- og lastbiler med gule nummerplader med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret den 3. juni 1998 eller tidligere, er ikke omfattet af kravet om mærkat.

Mandskabsvogne, der ligeledes registreres på gule nummerplader, skal efter registreringsafgiftsloven herudover være forsynet med virksomhedens navn/logo med minimum 5 cm høje bogstaver.

Efter godskørselsbekendtgørelsen (BEK nr. 1489 af 12. december 2007) fremgår, at alle lastbiler, der anvendes til godstransport, skal være forsynet med navnet på den, der er registreret som bruger af køretøjet, og at navnet på tydelig måde og i en klart afvigende farve skal være påført direkte på bilens karosseri med mindst 10 cm høje bogstaver og må ikke være udført på aftagelige skilte eller lignende.

3.7.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på at indføre krav om, at vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt ikke over 4 tons skal være forsynet med navn eller logo samt CVR-nummer. Udenlandske virksomheder skal dokumentere, at de er registreret i RUT-registeret. Med disse regler bliver det muligt at konstatere, at der arbejdes uden for normal arbejdstid, og at se hvilken virksomhed, der står bag arbejdet. Herved får også SKATs indsatsmedarbejdere mulighed for umiddelbart at se, hvilken virksomhed, der arbejder på stedet.

Med disse regler risikerer virksomheder i højere grad at blive afsløret i sort arbejde. Og det bliver mere risikofyldt for virksomheder og deres ansatte at benytte deres erhvervskøretøjer til udførelse af sort arbejde. Forslaget er også med til at begrænse en ansats misbrug af biler og værktøj m.v. til udførelse af sort arbejde uden arbejdsgiverens viden.

Forslaget omfatter alene last- og varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, som udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Vare- og lastbiler, der benyttes blandet erhvervsmæssigt og privat, samt de køretøjer, der udelukkende benyttes privat, omfattes ikke af forslaget.

Gulpladebiler er køretøjer, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, hvilket vil sige køretøjer, hvor der er taget fuldt momsfradrag i forbindelse med anskaffelsen, og som er fritaget for privatbenyttelsesafgift. Gulpladebiler, der anvendes blandet privat- og erhvervsmæssigt, er ikke omfattet, dvs. køretøjer, der enten er forsynet med papegøjeplader eller mærkat for privat anvendelse, og hvor der betales halv privatbenyttelsesafgift.

Afsløres en gulpladebil i forbindelse med udførelse af sort arbejde, vil det have konsekvenser for virksomhedens fradragsret og evt. beskatning af bil til rådighed for vedkommende, f.eks. en svend, der har lånt bilen af sin arbejdsgiver og anvendt køretøjet til udførelse af sort arbejde.

Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om, hvordan de krævede oplysninger skal fremgå på køretøjerne.

Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelsen medfører en ordensbøde.

En »ordensbøde« er en bøde, hvor bødestørrelsen er fastlagt på forhånd. Der er tale om mindre bøder. »Colalovgivningen« har indført skærpede ordensbøder i en del af afgiftslovgivningen, hvor overtrædelsen består i, at den pågældende er i besiddelse af varer, hvor det ikke kan dokumenteres, at der er betalt afgift eller pant, men hvor det vil være enten for ressourcekrævende eller umuligt at opgøre, hvor mange varer, der er omsat uden afgift.

Det foreslås, at ordensbødeniveauet for manglende navn/logo m.v. på en gulpladebil fastsættes, så første overtrædelse straffes med en bøde på 5.000 kr. Anden gang, der konstateres samme forhold vedrørende virksomheden, fordobles bøden til 10.000 kr. Herefter foreslås det, at bødeniveauet stiger med 50 pct., svarende til 15.000 kr. for en tredje gangsovertrædelse, og 22.500 kr. for en fjerde gangsovertrædelse.

3.8. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – skiltning på byggepladser

Mistanke om udførelse af sort arbejde opstår ofte, når der uden for almindelig arbejdstid er synlige tegn på professionel aktivitet, f.eks. ved større reparationer og ombygninger på privat grund med tilhørende materialer, stilladser og arbejdsredskaber. Det er vurderingen, at der ved krav om obligatorisk skiltning af, hvilken virksomhed, der udfører arbejdet, vil kunne opnås en præventiv effekt på udførelse af sort arbejde i disse tilfælde, og at det vil blive tydeliggjort, at der er oprettet en officiel byggeplads, som derefter bør figurere i virksomhedens regnskaber. Arbejdstilsynet vil også kunne bruge oplysningerne til hurtigere at få et overblik over hvilke virksomheder, der arbejder på stedet.

3.8.1. Gældende ret

Efter bekendtgørelse om bygge- og anlægsarbejde (Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1516 af 16. december 2010) er der i §§ 8 og 9 fastsat regler om markering af byggepladsen og skiltning, ligesom der findes regler i bilag IV, punkt 18.1 i Rådets direktiv 92/57/EØF (byggepladsdirektivet).

Håndværksvirksomheder er herudover ikke forpligtet til at opsætte skilte, men det er ret almindeligt, at virksomhederne i egen interesse opsætter sådanne skilte for at reklamere for egen virksomhed.

3.8.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på at indføre krav om, at det ved alle byggepladser, hvor der foretages nybyggeri, reparation, modernisering, ombygning eller lignende vedrørende fast ejendom, skal være obligatorisk for entreprenører og håndværkere, der udfører arbejde på stedet, at opsætte skilte, hvoraf det fremgår, hvilken virksomhed, der udfører arbejdet på byggepladsen. Entrepriser på højst 50.000 kr. inkl. moms, undtages fra kravet om skiltning. Kortvarigt arbejde, der udføres og afsluttes i løbet af én arbejdsdag, fritages ligeledes.

Endvidere foreslås byggepladser vedrørende etagebyggeri i tæt bebyggede områder fritaget for skiltning, når det ikke er praktisk muligt at foretage skiltning.

Skiltningen skal omfatte virksomhedens navn, adresse og CVR-nr. Udenlandske virksomheder, der leverer tjenesteydelser her i landet, skal endvidere skilte med deres RUT-nr. Derved bliver leverandører af håndværkerydelser synlige, så SKAT og andre kan se, hvilket firma, der arbejder på stedet. Med disse regler risikerer virksomheder i højere grad at blive afsløret i sort arbejde.

Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler om, hvordan skiltningen rent praktisk skal fremgå på byggepladser.

Det foreslås, at overtrædelse af bestemmelsen medfører en ordensbøde.

En »ordensbøde« er en bøde, hvor bødestørrelsen er fastlagt på forhånd. Der er tale om mindre

bøder. »Colalovgivning« har indført skærpede ordensbøder i en del af afgiftslovgivningen, hvor overtrædelsen består i, at den pågældende er i besiddelse af varer, hvor det ikke kan dokumenteres, at der er betalt afgift eller pant, men hvor det vil være enten for ressourcekrævende eller umuligt at opgøre, hvor mange varer, der er omsat uden afgift.

Det foreslås, at ordensbødeniveauet for manglende skiltning ved byggepladser fastsættes, så første overtrædelse straffes med en bøde på 5.000 kr. Anden gang, der konstateres samme forhold vedrørende virksomheden, fordobles bøden til 10.000 kr. Herefter foreslås det, at bødeniveauet stiger med 50 pct., svarende til 15.000 kr. for en tredjegangsovertrædelse og 22.500 kr. for en fjerdegangsovertrædelse.

3.9. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med metalkrot

Flere EU-lande, herunder Danmark, har igennem længere tid haft problemer med bekæmpelse af momskarruselsvig ved handel med metalkrot.

Momskarruselsvig er betegnelsen for kriminelle arrangementer, der typisk involverer selskaber i flere EU-lande, og som i forening misbruger EU's momssystem, herunder bestemmelsen om momsfritagelse for handel mellem EU-landene. Karrusellerne indebærer, at der opstår et momstab for statskasserne i et eller flere medlemslande. Tabet opstår f.eks. ved, at der oparbejdes en betydelig momsgæld i et af selskaberne i handelskæden, som så efterfølgende undlader at afregne momsen. Selskabet, hvori momsgælden oparbejdes, går ofte konkurs, eller også ophører selskabet med sine aktiviteter af andre årsager. Dette selskab bliver i Danmark betegnet som skraldespandsselskabet eller »missing-trader-selskabet«.

I Danmark har udviklingen i de seneste år været den, at den kendte aktivitet med momskarruseller med enkelte undtagelser har været organiseret således, at »missing-trader-selskaberne«, og dermed momstabet, har været placeret uden for Danmark. I sager om handel med metalkrot ser det dog nu ud til, at Danmark er blandt de lande, hvor »missing-trader-selskaberne« placerer sig.

SKAT har gjort brug af flere forskellige værktøjer i forsøget på at bekæmpe den svig, der foregår ved handel med metalkrot, herunder tvangsanmeldelser, krav om sikkerhedsstillelse og arrest med bistand fra Kammeradvokaten. Trods det øgede fokus og den intensiverede kontrolindsats på området kan det konstateres, at forsøgene på at gennemføre momssvig inden for denne branche fortsætter.

En række lande omkring Danmark har indført omvendt betalingspligt på området, hvilket har betydet, at risikoen for, at Danmark bliver angrebet af professionelle momskarruselsvindlere, er steget betydeligt. Momssystemdirektivets artikel 199, stk. 1, litra d, giver medlemslandene mulighed for, at indføre omvendt betalingspligt for handel med metalkrot uden forudgående godkendelse fra EU.

SKAT har i januar måned 2012 konstateret, at den danske statskasse indtil videre har lidt et tab på ca. 22 mio. kr. Derudover har SKAT på nuværende tidspunkt (primo 2012) flere igangværende sager, hvor der foregår nærmere undersøgelse af, om der er begået eller forsøgt begået momssvig. Det forventes, at der i forbindelse med disse sager vil blive konstateret yderligere tab i mindst samme størrelsesorden.

3.9.1. Gældende ret

I momslovens § 46 er der fastsat regler om, hvem der er forpligtet til at afregne momsen af en given transaktion. De tilsvarende regler findes i momssystemdirektivets artikler 193-205.

Hovedreglen i momsloven er, at det er leverandøren af en vare eller ydelse, der er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion, jf. momslovens § 46, stk. 1. Dog findes flere undtagelser til hovedreglen, hvorefter det er aftageren af en vare eller ydelse, der bliver betalingspligtig for momsen. Hermed bliver det samme virksomhed, der skal indbetale salgsmomsen og fradrage købsmomsen. I disse situationer er der tale om en såkaldt omvendt betalingspligt.

Efter de gældende bestemmelser i momsloven er der med enkelte undtagelser alene fastsat regler om omvendt betalingspligt, for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner.

I momssystemdirektivets artikel 199, stk. 1, litra d, er der åbnet mulighed for, at medlemslandene kan fastsætte, at den afgiftspligtige person er modtageren ved levering af bl.a. skrot.

For transaktioner foretaget internt her i landet, gælder momslovens almindelige bestemmelser om angivelse og afregning m.v. af moms.

Reglerne om omvendt betalingspligt finder alene anvendelse på salg til afgiftspligtige personer, dvs. virksomheder, hvor det efterfølgende er muligt at gennemføre en momskontrol. Private aftagere er således ikke omfattet af reglerne.

3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås, at brugen af omvendt betalingspligt udvides med den nationale handel med metalskrot således, at den omvendte betalingspligt bliver hovedreglen, når der er tale om handel med metalskrot såvel nationalt som internationalt.

Normalt er det leverandøren, der indbetaler salgsmomsen, mens aftageren, afhængig af sin fradragsret, kan fratrække købsmomsen. Brug af omvendt betalingspligt kan sikre staten mod indtægtstab ved manglende afregning af moms, idet momsindbetalingen og momsfradraget foretages af en og samme virksomhed (aftageren). Brug af reglerne om omvendt betalingspligt kan derfor forhindre misbrug af momsreglerne. Lovforslaget skal således sikre, at momskarruselsvig på området kan bekæmpes.

Ved at indføre omvendt betalingspligt kan momssvig bekæmpes, idet forpligtigelsen til at afregne moms bliver sammenfaldende med det tidspunkt, hvor fradrag for moms kan tages. Yderligere bevirker den omvendte betalingspligt, at det er en og samme virksomhed, der skal henholdsvis afregne og fratrække momsbeløbet.

Reglen om omvendt betalingspligt vil i øvrigt styrke virksomhedernes retssikkerhed, da de selv er ansvarlige for afregningen af moms og derved kan undgå, at de involveres i sager, hvor der kan rejses tvivl om momsindbetalingen.

3.10. Elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede

Skatteministeriet har igennem de seneste år haft ønske om, at restancer til det offentlige i højere grad indgår i forbindelse med kreditgivning til borgerne. I samme forbindelse har Skatteministeriet det seneste par år modtaget henvendelser fra en række finansielle virksomheder, der ønsker digital adgang til de af SKATs data, der kan anvendes ved kreditvurdering i forbindelse med kreditgivning. I dag er processen manuel, og borgeren skal selv finde de nødvendige oplysninger frem.

I dag vil kreditvurderingen i forbindelse med kreditgivning ofte ske på grundlag af seneste tre lønsedler, seneste årsopgørelse og eventuelt restanceattest, dvs. en attest vedrørende den pågældende borgers gæld til det offentlige, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Borgeren sender disse oplysninger til den finansielle virksomhed. Med forslaget sikres en mere smidig ordning, hvor borgeren giver SKAT et samtykke til at sende oplysninger til den finansielle virksomhed elektronisk. Dette sparer borgeren for både tid og besvær ved selv at skulle finde og levere årsopgørelse, lønsedler og restanceattester til de virksomheder, som skal bruge oplysningerne i forbindelse med kreditvurderingen.

Lovforslaget vil desuden kunne føre til, at der fjernes en række administrative byrder i den private finansielle sektor, ligesom håndteringen af kunderne vil foregå hurtigere og mere effektivt. Det vil eliminere kilder til fejl, fordi oplysninger ikke længere skal tastes ind i it-systemerne hos den finansielle virksomhed, og mulighederne for svindel med dokumenter elimineres også.

Lovforslaget vil bidrage til at styrke inddrivelsen af restancer til de offentlige myndigheder, da restanceoplysningerne automatisk vil kunne blive anvendt ved kreditvurderingen i forbindelse med kreditgivning – hvilket kun sker i begrænset omfang i dag. Derved modvirkes det, at restanter gældsætter sig yderligere, og yderligere restancetilgang mindskes. Incitamentet for borgeren til at få især de små

restancer ud af verden vil stige markant, ligesom viljen til at indgå betalingsaftaler med det offentlige vil blive større.

3.10.1. Gældende ret

Hvis en borger i dag ansøger om et lån, en kredit eller udvidelse af et lån eller en kredit, vil vedkommende ofte blive bedt om nærmere dokumentation for sine indkomst- og formueforhold og anden gæld. Dette sker bl.a. typisk ved, at borgeren sender lønsedlerne fra de seneste tre måneder og den seneste årsopgørelse fra SKAT til den finansielle virksomhed, som skal yde lånet eller kreditten. Desuden kan borgeren også blive bedt om at indhente en restanceattest fra SKAT til brug for kreditvurderingen. En sådan attest indeholder oplysninger om den gæld, den pågældende borger har til det offentlige, og som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den seneste årsopgørelse findes i den pågældende borgers skattemappe på SKATs hjemmeside. Typisk vil borgeren udskrive denne og enten sende den til den finansielle virksomhed på papir eller skanne den for derefter at sende dokumentet elektronisk til den finansielle virksomhed. Typisk sendes lønsedlerne ligeledes ved at tage kopier af lønsedlerne og sende dem på papir eller ved at skanne lønsedlerne og sende dem elektronisk. Restanceattesten rekvireres på papir fra SKAT. Den videresender borgere så til den finansielle virksomhed – enten på papir eller ved at skanne den og sende den elektronisk.

SKAT ligger inde med seneste årsopgørelse, de oplysninger, der danner grundlag for restanceattesterne, og gennem indberetningerne fra arbejdsgivere m.v. til indkomstregisteret også oplysninger om de seneste tre måneder løn m.v. SKAT har disse oplysninger elektronisk og vil kunne sende dem til de finansielle virksomheder, som har brug for oplysningerne i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer.

At sende oplysningerne kræver dog følgende:

1. Den registrerede skal have givet samtykke til, at oplysningerne sendes til den finansielle virksomhed. Det følger af persondatalovens § 6.
2. Der skal – for så vidt angår oplysninger i indkomstregisteret – være særskilt lovhjemmel til, at SKAT kan sende oplysningerne til de finansielle virksomheder. Det følger af § 7 i lov om et indkomstregister. En sådan særskilt hjemmel findes ikke i dag.
3. Videregivelsen skal desuden være i overensstemmelse med SKATs tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17. Dette indebærer, at der også er et krav om lovhjemmel til, at oplysningerne kan overføres til de finansielle virksomheder, for så vidt angår årsopgørelsesoplysningerne og oplysningerne om restancer til det offentlige. Sådanne hjemler findes heller ikke i dag.

Indførelse af ordningen kræver således, at der indføres de lovhjemler, som er nævnt i pkt. 2 og 3.

Efter § 8 i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer vil SKAT desuden kunne opkræve et gebyr fra de finansielle virksomheder for at stille oplysninger til rådighed i forbindelse med ordningen. Gebyret kan dække SKATs marginalomkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, dvs. omkostningerne ved distribution og eventuel kvalitetsforbedring af dokumenterne og datasamlingerne, herunder etablering af grænseflader, der er nødvendige for at kunne stille oplysningerne til rådighed.

3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån efter samtykke fra den registrerede kan få adgang til at benytte oplysninger fra indkomstregisteret for de seneste tre måneder, oplysninger, som indgår på seneste årsopgørelse, og oplysninger om gæld til det offentlige, som er under inddrivelse af restanceinddrivelsesmyndigheden (SKAT).

Adgangen vil alene kunne ske inden for de rammer, persondataloven udstikker. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at fravige reglerne i persondataloven.

Oplysninger kan efter forslaget bruges, hvis de kan anses for nødvendige i forbindelse med konkrete

kreditgivningssituationer. Oplysningerne vil således kun kunne bruges til kreditvurdering i konkrete kreditgivningssituationer. Oplysningerne kan endvidere ikke bruges til andre formål.

Herudover følger det af persondatalovens § 5, stk. 2, at indsamling af data skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Af persondatalovens § 5, stk. 3, fremgår det endvidere, at de oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, oplysningerne indsamles til, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Det vil i forbindelse med etablering af ordninger efter de foreslåede regler konkret skulle overvejes, hvorvidt der inden for rammerne af disse bestemmelser i persondataloven kan gives adgang, og om der på det enkelte område alene kan gives en begrænset adgang til henholdsvis oplysninger i indkomstregisteret, oplysninger, som indgår på årsopgørelsen, og restanceoplysninger.

Det må således konkret overvejes, om der er oplysninger, som efter disse principper ikke vil kunne indgå i forbindelse med en kreditvurdering. Det vil endvidere være op til den enkelte finansielle virksomhed at vurdere, om betingelserne i den enkelte kreditgivningssituation berettiger til at modtage og behandle data omfattet af ordningen. Vurderingen må dog foretages inden for de rammer for brugen af ordningen, som SKAT opstiller i aftalerne med virksomhederne eller i vejledningsmateriale, SKAT udsteder i tilknytning til ordningen.

I forhold til videregivelse af oplysninger fra indkomst-, årsopgørelses- og restanceregistrene vil dette ske i et omfang svarende til de oplysninger, som i dag findes på de papirbaserede medier, de finansielle virksomheder anvender til deres kreditvurderinger m.v. Da SKAT ikke i alle tilfælde har teknisk mulighed for at give adgang til enslydende oplysninger, vil der blive givet adgang til de oplysninger, som er nødvendig for, at de finansielle virksomheder kan beregne sig frem til oplysninger svarende til de papirbaserede medier. I forhold til restanceoplysninger finder Skatteministeriet dog, at det ikke vil være nødvendige for de finansielle virksomheder at få oplysninger om, hvem der i relation til de enkelte restancer er fordringshaver, og hvad den pågældende restance vedrører.

Det foreslås desuden, at det er en forudsætning for at gøre brug af ordningen, at virksomheden og SKAT har indgået en aftale om adgangen.

I disse aftaler skal det fremgå, at de oplysninger, de finansielle virksomheder modtager som led i ordningen alene kan anvendes til kreditvurdering i forbindelse med konkret kreditgivning, og at oplysningerne ikke må anvendes til andre formål, heller ikke internt hos kreditgiveren.

De finansielle virksomheder, som modtager oplysninger som led i den foreslåede ordning skal endvidere – da det ikke er hensigten, at ordningen skal fravige persondataloven – overholde persondatalovens bestemmelser, herunder bl.a.:

- pligten til at sikre datakvalitet og ajourføring, jf. § 5, stk. 4,
- sletning af forældede personoplysninger, jf. § 5, stk. 5,
- den registrerede borgeres rettigheder, herunder:
 - oplysningspligt, jf. § 28 og § 29,
 - indsigtsretten, jf. § 31,
 - indsigelsesret, jf. § 35,
 - ret til at få berigtiget, slettet eller blokeret urigtige eller vildledende oplysninger, jf. § 37,
 - ret til at trække et samtykke tilbage, jf. § 38,
 - ret til at gøre indsigelse mod edb-behandlede individuelle afgørelser, jf. § 39,
 - ret til at klage til vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 40.
- De nødvendige sikkerhedsforanstaltninger skal sikres, jf. § 41, stk. 3, herunder bl.a.:
 - tildeling af brugeradgang til oplysninger indhentet fra SKAT begrænses til medarbejdere hos de modtagende virksomheder, for hvem adgangen er nødvendig i forbindelse med deres jobfunktion,

- kontrol med, at de autoriserede personer til stadighed opfylder betingelserne,
 - instruktion af de medarbejdere, der får adgang til oplysningerne,
 - registrering (logging) af alle anvendelser af personoplysninger, der er modtaget fra det offentlige,
 - sikkerhed for den registreredes rette identitet ved egen acces,
 - kryptering ved transmission af oplysninger om gældsforhold og lignende via internet.
- Anden relevant lovgivning skal overholdes, herunder bl.a.
- lov om finansiell virksomhed,
 - kreditaftaleloven.

Det foreslås endvidere, at det skal være et krav, at aftalerne med finansielle virksomheder om brug af ordningen indeholder bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan efter forslaget dels omfatte en engangsbetaling, når virksomheden tilslutter sig ordningen, en løbende betaling af et fast beløb for at være tilsluttet og en forbrugsafhængig betaling. Betalingen skal efter forslaget fastsættes i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det vil sige, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Ordningen vil fungere således:

Når borgeren ved brug af sin netbank eller lignende applikation vil ansøge om f.eks. et lån, hvor den finansielle virksomhed ønsker at anvende informationer fra SKAT som grundlag for en kreditvurdering, ledes borgeren via et link til en web-applikation hos SKAT, hvor borgeren skal foretage login med NemID.

I SKATs web-applikation præsenteres borgeren for et skærm billede, hvor borgeren giver samtykke til, at SKAT sender en række nærmere specificerede oplysninger til den finansielle virksomhed. I tilknytning til afgivelse af samtykke oplyses borgeren om, at oplysningerne kun overføres én gang og vil blive benyttet til det/de formål, som er angivet i samtykketeksten.

Samtykket signeres med borgerens NemID og arkiveres elektronisk hos SKAT.

Herefter overføres de oplysninger, borgeren har givet samtykke til overførsel af, til den finansielle virksomhed via en krypteret web-service grænseflade.

Den finansielle virksomhed kan alene anvende de modtagne oplysninger i egne systemer, og der vil ikke være tale om on-line adgang til SKATs registre og systemer.

Den tekniske løsning sikrer, at det afgivne samtykke og tilhørende overførte data kan henføres til en konkret borger, en konkret årsag og en konkret finansiell virksomhed.

Samtidig med, at oplysningerne efter borgerens ønske overføres til den finansielle virksomhed, sker der registrering i borgerens skattemappe på SKATs hjemmeside. Heraf vil det fremgå, at den navngivne finansielle virksomhed efter samtykke har modtaget data til brug i forbindelse med den konkrete årsag.

I de aftaler, som vil blive indgået mellem SKAT og de enkelte finansielle virksomheder, vil der indgå bestemmelser om, at den finansielle virksomhed skal overholde persondatalovgivningen og Datatilsynets vejledninger, anvisninger m.v., og at aftalen vil blive ophævet ved manglende overholdelse af disse.

3.11. Modregning af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag i slutskatten for indkomståret 2011 for personer med bagudforskudt indkomstår

3.11.1. Gældende ret

Den tidligere gældende arbejdsmarkedsbidragslov, jf. bekendtgørelse nr. 961 af 25. september 2008 af lov om arbejdsmarkedsbidrag, indeholdt såvel bestemmelser om grundlaget for beregning af arbejdsmarkedsbidraget som bestemmelser om indeholdelse og opkrævning af bidraget. Efter §§ 22 og 23 i den tidligere gældende bekendtgørelse om arbejdsmarkedsbidrag (bekendtgørelse nr. 1524 af 14. december 2006)

foretog SKAT for bidragspligtige lønmodtagere en beregning af arbejdsmarkedsbidraget på grundlag af de oplysninger, der var indgået i skatteansættelsen i forbindelse med den skattemæssige årsopgørelse, og indeholdte og foreløbigt opkrævede arbejdsmarkedsbidrag skulle modregnes i de endeligt opgjorte bidrag.

Som led i Forårspakke 2.0 blev der gennemført en ny arbejdsmarkedsbidragslov, jf. lov nr. 471 af 12. juni 2009, hvori alene bidragsgrundlaget er fastlagt, mens reglerne om opkrævning m.v. af arbejdsmarkedsbidraget blev integreret i kildeskattelovens regler om den almindelige personskatteopkrævning. Integrationen skete ved lov nr. 521 af 12. juni 2009, og de nye regler fik virkning fra og med indkomståret 2011.

For personer med forskudt indkomstår blev der i loven gennemført en bestemmelse i kildeskattelovens § 60, stk. 2, litra a, hvorefter der ved opgørelsen af slutskatten skal modregnes foreløbige skattebeløb, som i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, er indeholdt i arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst. Justeringen fulgte den samme modregningsregel, som siden kildeskattelovens indførelse har været gældende for indeholdte A-skattebeløb ved forskudt indkomstår. Dvs. at der også for A-skattebeløbene gælder, at der skal foretages modregning af de foreløbige A-skattebeløb, som er indeholdt i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Reglen i § 60, stk. 2, litra a, har betydning for beregning af slutskatten for selvstændigt erhvervsdrivende med forskudt indkomstår, og hvor enten den skattepligtige selv eller dennes ægtefælle har arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, hvori der foretages indeholdelse, typisk lønindkomst. Det bemærkes, at en ægtefælle til en skattepligtig med forskudt indkomstår skal anvende samme (forskudte) indkomstår, jf. kildeskattelovens § 99.

Efter kildeskattelovens § 22, stk. 1, opgøres den skattepligtige indkomst for en selvstændigt erhvervsdrivende, som har et andet indkomstår end kalenderåret, efter de regler, der gælder for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Efter bestemmelsen kan et bagudforskudt indkomstår tidligst begynde den 1. marts i kalenderåret forud for det kalenderår, som det bagudforskudte indkomstår træder i stedet for. Et fremadforskudt indkomstår kan senest begynde den 1. februar i det kalenderår, som det fremadforskudte indkomstår træder i stedet for.

Når en skattepligtig anvender forskudt indkomstår, beregnes den foreløbige skat og slutskatten på grundlag af indkomsten i det forskudte indkomstår. Foreløbige skatter, der indeholdes som A-skat, jf. ovenfor, eller indbetales som B-skat, tilsvares for det forskudte indkomstår i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, jf. kildeskattelovens § 41, stk. 1. Skatten af indtægterne vil derfor ikke blive opkrævet samtidig med indtægternes erhvervelse. Ved årsopgørelsen modregnes den A-skat, som er indeholdt i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for. Tilsvarende gælder for betalte B-skatter. De foreløbige skatter og slutskatten skal betales på samme tidspunkter som gælder for skattepligtige med kalenderårsregnskab.

Det følger af skattekontrollovens § 4, stk. 1, 1. pkt., at selvangivelsesfristen for skattepligtige, fysiske personer, herunder personer med forskudt indkomstår, er den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. For personer med bagudforskudt indkomstår er selvangivelsesfristen for indkomståret 2011 således den 1. juli 2012, og for personer med fremadforskudt indkomstår er selvangivelsesfristen for indkomståret 2011 den 1. juli 2013.

3.11.2. Lovforslaget

Ved lov nr. 521 af 12. juni 2009 blev udgangspunktet for den endelige beregning af arbejdsmarkedsbidraget for personer med forskudt indkomstår og indeholdte arbejdsmarkedsbidrag ændret fra at være indkomståret til at være kalenderåret. Denne situation blev der ikke taget højde for ved lovens gennemførelse.

Uden en særlig overgangsbestemmelse, som tager højde for denne situation, har loven følgende utilsigtede konsekvenser:

For skattepligtige personer med bagudforskudt indkomstår indebærer kildeskattelovens § 60, stk. 2, litra a, at der alene modregnes i foreløbige skattebeløb, som i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, er indeholdt i arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst. For indkomståret 2011 indebærer det, at der for sådanne skattepligtige ikke modregnes for bidrag, der er indeholdt i arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst i løbet af den del af kalenderåret 2010, som omfattes af indkomståret 2011.

Eksempel 1 – erhvervsdrivende med bagudforskudt indkomstår og lønindkomst:

Indkomståret 2010: 1/7 2009 – 30/6 2010	Godskrives arbejdsmarkedsbidrag indeholdt i perioden 1/7 2009 - 30/6 2010 efter reglerne i den tidligere gældende arbejdsmarkedsbidragslov.
Indkomståret 2011: 1/7 2010 – 30/6 2011	Godskrives efter gældende regler kun for arbejdsmarkedsbidrag indeholdt i perioden 1/1 2011-31/12 2011.

Omvendt har loven den utilsigtede konsekvens, at en skattepligtig person med fremadforskudt indkomstår har krav på, at arbejdsmarkedsbidrag, som indeholdes i 2011, både modregnes efter de tidligere gældende regler vedr. indkomståret 2010 og efter § 60, stk. 2, litra a, for så vidt angår indkomståret 2011.

Eksempel 2 – erhvervsdrivende med fremadforskudt indkomstår og lønindkomst:

Indkomståret 2010: 1/2 2010 – 31/1 2011	Godskrives arbejdsmarkedsbidrag indeholdt i perioden 1/2 2010 - 31/1 2011 efter reglerne i den tidligere gældende arbejdsmarkedsbidragslov.
Indkomståret 2011: 1/2 2011 – 31/1 2012	Godskrives efter gældende regler for arbejdsmarkedsbidrag indeholdt i hele kalenderåret 2011, dvs. i perioden 1/1 2011-31/12 2011.

Forslaget går ud på at føje en bestemmelse til overgangsbestemmelsen i lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love, således at der for personer med bagudforskudt indkomstår for indkomståret 2011 kan ske modregning af indeholdte arbejdsmarkedsbidrag for den del af kalenderåret 2010, som omfattes af indkomståret 2011.

Forslaget betyder, at modregning af indeholdte arbejdsmarkedsbidrag for indkomståret 2011 for personer med bagudforskudt indkomstår ekstraordinært baseres på en længere periode end 12 måneder. I eksempel 1 baseres beregningen på 18 måneder. Dette modsvarer dog, når den pågældende ophører med at modtage arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst. Forestiller man sig således en situation, hvor den skattepligtige i eksempel 1 går på pension den 1/7 2012, vil sluskskatten for indkomståret 2012 efter gældende regler blive beregnet på grundlag af 12 måneder med arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, mens der alene indgår et halvt års indeholdt arbejdsmarkedsbidrag (for perioden 1. januar 2012 til 30. juni 2012) i de foreløbige skatter.

Der foreslås ingen justering af overgangsreglen for personer, som anvender fremadforskudt indkomstår, og som har indeholdt arbejdsmarkedsbidrag for indkomståret 2011, da det vil indebære en skærpelse i beskattningen med tilbagevirkende kraft. Det bemærkes, at der i SKATs systemer alene er registreret én person, som anvender fremadforskudt indkomstår, og som har indeholdt arbejdsmarkedsbidrag for indkomståret 2011.

3.12. Ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen

Den tidligere regering indførte med virkning fra den 1. juni 2011 en midlertidig forsøgsordning med fradrag for private for lønudgifter til hjælp og istandsættelse i hjemmet, kaldet BoligJobordningen. Ordningen skulle oprindeligt have været gældende til og med 2013, men blev i forbindelse med aftalen om Finansloven for 2012 afkortet med et år, således at ordningen nu gælder til og med 2012.

Ordningen giver fradrag for lønudgifter til serviceydelser og håndværksarbejde i det indkomstår, hvor betalingen for arbejdet er foretaget, også i de tilfælde, hvor arbejdet er udført i et tidligere indkomstår. Nogle borgere og virksomheder har ikke været opmærksomme på disse regler, og de pågældende borgere er derfor kommet i klemme med hensyn til at udnytte fradragsmuligheden for indkomståret 2011 til trods for, at de faktisk har fået udført fradragsberettiget arbejde i 2011. Problemet er bl.a. opstået i tilfælde, hvor fakturaen for arbejde udført i december 2011 er udstedt så sent, at betaling ikke har kunnet nås i 2011, og hvor betalingsfristen i henhold til de almindeligt anvendte kreditregler er i 2012.

Regeringen ønsker med nærværende lovforslag at give en hjælpende hånd til de berørte borgere, der ellers får mindsket muligheden for at få foretaget yderligere fradragsberettiget arbejde i 2012, mens de har en uudnyttet fradragsmulighed i 2011.

3.12.1. Gældende ret

Det fremgår af forarbejderne til reglerne om BoligJobordningen (L 208, Folketingssamlingen 2010-2011, 1. samling), at fradraget henføres til det indkomstår, hvor udgiften til serviceydelsen eller håndværkerarbejdet er betalt af køber. Der er således fradrag i indkomståret 2011 for arbejde udført i 2011, i det omfang der også er betalt for det pågældende arbejde i 2011. Er arbejdet derimod først betalt i 2012, henføres fradraget til indkomståret 2012.

Det følger endvidere af ligningslovens § 8 V, stk. 2, nr. 5, at der ikke er fradrag for arbejde, der er betalt efter den 31. december 2012.

3.12.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre ligningslovens § 8 V, således at arbejde udført i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 31. december 2011 kan være betalt i januar eller februar 2012 og alligevel give fradrag i indkomståret 2011. Tilsvarende foreslås det, at der kan opnås fradrag for arbejde udført i perioden fra og med den 1. januar 2012 til og med den 31. december 2012, selv om udgiften til arbejdet først betales i januar eller februar 2013.

Ændringen vil i praksis betyde, at der for så vidt angår arbejde udført sidst på året, vil være rimelig tid til at få afklaret det økonomiske mellemværende mellem parterne, inden fristen for udnyttelse af fradragsmuligheden for det pågældende indkomstår udløber. Dermed får servicevirksomheder og håndværkere tid til at få udstedt faktura eller regning, og køber får efterfølgende en rimelig betalingsfrist.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet set skønnes lovforslaget at medføre et merprovenu, som dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Det skønnes, at de foreslåede initiativer til legalisering af visse former for sort arbejde vil medføre et umiddelbart provenutab i størrelsesordenen 50 mio. kr. årligt. For så vidt angår elementerne til skærpet indsats og kontrol over for sort arbejde, skønnes disse forslag at kunne tilvejebringe et merprovenu af mindst samme størrelse.

Skønnene er behæftet med stor usikkerhed, da der ikke foreligger statistiske oplysninger, der kan danne grundlag for et underbygget skøn for de provenumæssige konsekvenser af forslaget.

Provenutabet ved lempelselementerne vedrører hovedsageligt forslaget om skattefritagelse af vederlag på op til 10.000 kr. årligt for hjælp udført af pensionister i hjemmet, der legaliserer en del af det sorte

arbejde, der udføres af folkepensionister uden for arbejdsstyrken. For så vidt angår små pengevederlag for begrænsede ydelser, vurderes tilstanden på området at være, at der kun i begrænset omfang sker selvangivelse heraf. De facto vil provenutabet ved disse mindre ydelser således være begrænset.

Imidlertid vil skattefritagelsen af vederlag på op til 10.000 kr. virke som et bundfradrag (ekstra personfradrag) i de tilfælde, hvor der er tale om større og gentagne leveringer af ydelser, som allerede i dag i større omfang selvangives (rengøring, havearbejde, vinduespudsning, etc.). Herved vil der blive tale om et reelt provenutab, som med stor usikkerhed skønnes at kunne blive i størrelsesordenen 40 mio. kr. årligt. Dette svarer til, at omkring 10.000 pensionister årligt skattefritages for selvangivne vederlag på op til 10.000 kr.

Hertil kommer begrænsede øgede udgifter til indkomstaafhængige overførselsindkomster som følge af de lavere skattepligtige indkomster.

For så vidt angår forslaget om skattefrihed for unges arbejde i privatsfæren, er der tale om forslag, der legaliserer skattefrihed af tjenester, som kun i meget begrænset omfang selvangives i dag. Derfor skønnes provenuvirkningen af dette forslag at være begrænset. For unges arbejde vil der endvidere typisk være tale om, at der kun skal svares arbejdsmarkedsbidrag af indkomsten, da den samlede indkomst på årsbasis ikke overstiger personfradraget.

I det omfang skattefritagelsen fører til øget erhvervsdeltagelse for alderspensionister, vil der være negative afledte økonomiske effekter, hvis pensionistarbejdet fortrænger »fuldt skattepligtigt« arbejde udført af ikke-pensionister, eller pensionisten ændrer sit »hvide« arbejdsudbud. Det drejer sig dels om arbejde, som en pensionist med forslaget ville udføre, og som aftagerhusstanden ellers ikke ville få udført af andre, dels om det arbejde, som husstanden allerede efter gældende regler får udført af skattepligtige virksomheder, men som med forslaget vil blive udført af folkepensionister uden tilknytning til en virksomhed. Skattefritagelsen vil også kunne medføre, at pensionister, der i dag har deltidsarbejde, vælger at erstatte deltidsarbejdet med et skattefrit arbejde på 10.000 kr.

Det er ikke muligt at skønne over disse provenumæssige konsekvenser som følge af ændret adfærd, men de skønnes at være relativt begrænsede.

Stramningselementerne i lovforslaget vil alle bidrage til at mindske det sorte arbejde og øge efterretteligheden og vil dermed medføre en nedbringelse af skattegabet. Der foreligger imidlertid ingen sikre statistiske oplysninger, der gør det muligt at udarbejde et underbygget provenuskøn for forslagene.

Baseret på SKATs complianceundersøgelser vurderes provenupotentialet ved de foreslåede tiltag, nye procedurer og regelstramninger m.v. dog at være betydeligt. De foreslåede stramningselementer skønnes således mindst at kunne tilvejebringe et provenu af samme størrelsesorden som lempelselementerne, dvs. mindst 50 mio. kr. årligt, og forventeligt mere på sigt, når de præventive effekter af tiltagene slår fuldt igennem. Merprovenuet vil bestå af skatter og moms fra den del af de udeholdte indkomster, der ikke ellers ville komme frem i lyset som følge af SKATs kontrol og ligningsindsats.

Endvidere bemærkes det, at den foreslåede tilføjelse til overgangsbestemmelsen vedrørende den skattemæssige behandling af AM-bidraget for personer med bagudforskudt regnskabsår i lovforslagets § 9, nr. 2, ikke medfører egentlige provenumæssige konsekvenser. Tilføjelsen eliminerer en utilsigtet virkning og bevirker, at regelsættet bliver i overensstemmelse med forudsætningerne for den oprindelige provenuvurdering i forbindelse med indførelsen af den nye arbejdsmarkedsbidragslov.

Endelig skønnes forslaget om ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen ikke at medføre egentlige provenumæssige konsekvenser for det offentlige. I vurderingen af de provenumæssige konsekvenser af BoligJobordningen blev det ikke forudsat, at der er forskydninger mellem arbejdets udførelse og betaling. Den foreslåede udvidelse af betalingsfristen indebærer således, at der i højere grad bliver overensstemmelse mellem fradragsreglerne og forudsætningerne for provenuskønnet i L 208.

Lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser for finansåret 2013. Forslaget skønnes heller ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget som helhed skønnes at medføre engangsudgifter på Skatteministeriets område vedr. kommunikation på 3,5 mio. kr. Herudover medfører lovforslaget omkostninger, jf. det anførte under de enkelte underpunkter.

5.1. Skattefrihed for familie- og vennetjenester inden for privatsfæren

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.2. Skattefritagelse for vederlag til unge under 16 år for arbejde udført i private hjem

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.3. Skattefritagelse af vederlag op til 10.000 kr. for pensionisthjælp i private hjem

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.4. Krav om digital betaling af beløb over 10.000 kr.

Forslaget skønnes med stor usikkerhed at medføre engangsudgifter vedr. it-udvikling på 3,3 mio. kr. samt løbende udgifter på 0,3 mio. kr. vedr. it-drift.

5.4.2.1 Solidarisk hæftelse for en privat aftager

Forslaget skønnes herudover ikke at have administrative konsekvenser, jf. pkt. 5.4.

5.4.2.2 Digital betaling ved handel mellem virksomheder

Forslaget skønnes herudover ikke at have administrative konsekvenser, jf. pkt. 5.4.

5.5. Kontrol på privat grund

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.6. Legitimationspligt

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.7. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – gulpladebiler

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.8. Synliggørelse af leverandører af håndværksydelser – skiltning på byggepladser

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.9. Omvendt betalingspligt for moms ved handel med metalskrot

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.

5.10. Elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede

Forslaget skønnes på Skatteministeriets område at medføre engangsudgifter vedrørende it-udvikling, m.v. på i alt ca. 4,8 mio. kr. samt løbende udgifter vedrørende it-drift m.v. på 0,4 mio. kr.

Udgifterne fremgår af følgende tabel:

Konsekvenser på § 09.11.01.90

Mio. kr. (PL 12)	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Renter og afskrivninger	0,7	1,2	1,1	1,1	1,0	0,5
It-drift	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Årsværksudgift	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Udgifter i alt	1,0	1,5	1,4	1,4	1,3	0,8

Udgifterne finansieres af de finansielle institutioner jf. reglerne om indtægtsdækket virksomhed.

5.11. Modregning af indeholdt arbejdsmarkedsbidrag i sluskskatten for indkomståret 2011 for personer med bagud forskudt indkomstår:

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter til it-tilretning i størrelsesordenen 800.000 kr. Hertil kommer engangsudgifter til ca. 2 årsværk vedr. vejledning svarende til en udgift på ca. 1,2 mio. kr.

I alt skønnes forslaget således at medføre administrative engangsudgifter på ca. 2,0 mio. kr.

Forslaget skønnes ikke at medføre løbende administrative udgifter.

5.12. Ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige omkostninger.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om omvendt betalingspligt skønnes at medføre en mindre likviditetsgevinst for de omhandlede virksomheder. Likviditetsgevinsten opstår, fordi betalingsfristen i forhold til virksomhedens leverandør ofte er kortere end kredittiden for momsafregningen i forhold SKAT.

Forslaget om ændring af fradragstidspunktet i BoligJobordningen sikrer, at borgere, der har fået udført arbejde i 2011, også får fradraget henført til indkomståret 2011. Derved sker der ikke en utilsigtet mindskelse af muligheden for at få foretaget fradragsberettiget arbejde i 2012. Forslaget understøtter således den tiltænkte positive økonomiske effekt for erhvervslivet af BoligJobordningen.

Derudover skønnes lovforslaget at medføre positive afledte økonomiske konsekvenser for den del af erhvervslivet, der overholder gældende skatte- og afgiftsregler.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om omvendt betalingspligt ved handle med metalskrot skønnes kun af have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet, da dette forslag alene vil berøre de virksomheder, der fremover skal foretage indberetning vedrørende omvendt betalingspligt. Forslaget skønnes ligeledes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i form af udgifter til systemtilretninger, idet de berørte virksomheder skal oprette en konto i virksomhedens bogholderi til bogføring af moms vedrørende omvendt betalingspligt.

Kravet om navn eller logo og CVR-nr. på gulpladebiler vil medføre en administrativ omkostning for de virksomheder, der har gulpladebiler. Omkostningen pr. køretøj forventes at blive forholdsvis beskeden, idet kravet kan opfyldes ved påklæbning af plastfolie.

Kravet om skiltning på byggepladser vil medføre en administrativ omkostning for entreprenører, håndværkere og andre til indkøb af skilte.

Forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den

registrerede vil kunne medføre en administrativ lettelse for de virksomheder, som vil benytte sig af den foreslåede ordning

Det er således frivilligt for virksomhederne, om de vil indgå aftale med SKAT om at kunne bruge ordningen. I de tilfælde, hvor virksomhederne vælger at indgå en aftale om at benytte sig af ordningen, må det antages at skyldes, at virksomheden vurderer, at det vil være en fordel for virksomheden. Det vil sige, at omkostningerne til at udvikle og drive de nødvendige it-systemer samt betalingen til SKAT bliver opvejet af en reduktion af de administrative omkostninger som følge af en mere effektiv kanal til modtagelse af data til brug for kreditvurderinger og eventuelt bedre kvalitet i kreditvurderingerne.

Forslaget om ændring af fradragstidspunktet i BoligJobordningen indebærer en mindre administrativ lettelse for erhvervslivet, idet håndværksvirksomheder mv. ikke behøver at fremrykke udsendelse af fakturaer for arbejde udført ultimo 2012 af hensyn til kundernes mulighed for at opnå fradrag efter BoligJobordningen.

Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har udtalt, at forslaget indeholder en række tiltag, der skal bekæmpe sort arbejde. En række af disse tiltag vil indebære administrative konsekvenser for virksomhederne.

Forslaget indebærer nye mærkningskrav, herunder at leverandører af håndværksydelser skal skilte på byggepladser, så det kan identificeres, hvilken virksomhed der er tale om. CKR vurderer, at de pågældende mærkningskrav vil medføre omstillingsbyrder i et begrænset omfang.

Der foreslås ligeledes indført krav om, at vare- og lastbiler, der anvendes erhvervsmæssigt, skal være forsynet med navn og CVR-nummer. Kravet kan imødekommes med almindelig påklæbning af logo, og de administrative omkostninger vurderes at være begrænsede.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om at tydeliggøre reglerne for skattefri familie- og vennetjenester via en lovfæstelse af praksis skaber bedre klarhed på området, der medfører administrative lettelser for borgerne.

Forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede vil kunne medføre en administrativ lettelse for borgerne i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer, hvis den pågældende finansielle virksomhed deltager i ordningen. Borgeren skal således blot digitalt samtykke til, at de data, der skal bruges, overføres til virksomheden. Borgeren skal ikke længere udskrive eller kopiere (og eventuelt skanne) og sende de dokumenter, som virksomheden skal bruge.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Som tidligere nævnt giver artikel 199, stk.1, litra d, i momssystemdirektivet mulighed for at indføre omvendt betalingspligt for handel med metalskrot, og at medlemslandene kan gennemføre en sådan lovændring uden forudgående godkendelse fra EU. Det er denne mulighed, en række EU-lande har benyttet sig af inden for de seneste par år, og som Danmark nu også ønsker at benytte sig af. Danmark skal dog underrette det i direktivets artikel 398 nævnte Momsudvalg om den gennemførte foranstaltning om omvendt betalingspligt, jf. artikel 199, stk. 4.

Der er hjemmel i momssystemdirektivets artikel 205 til at lade en anden (aftager) end den afgiftspligtige person (leverandør) hæfte solidarisk for momsens erlæggelse. Den solidariske hæftelse for moms ved kontant betaling mellem virksomheder er således i overensstemmelse med dette direktiv.

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AErådet, AgroSkat, ATP, Business Danmark, Cepos – Center for Politiske Studier, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Told & Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Center for kvalitet i Erhvervsreguleringen, Finansrådet, FOA, FSR – danske revisorer, Forsikring & Pension, Forvaltningshøjskolen Att. Ole Aagesen, Funktionær og Tjenestemandsföreningen, HK-Kommunal, HK-Privat, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Retssikkerhedschef Margrethe Nørgaard, Retssikkerhedssekretariatet, Rockwoolfonden, SRF Skattefaglig Forening, Videncentret for Landbrug, Eldresagen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Udgifterne til forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder finansieres af de finansielle virksomheder.	Forslaget som helhed skønnes at medfører engangsudgifter vedrørende kommunikation på 3,5 mio. kr. Forslaget om en digital indberetningsløsning skønnes at medføre engangsudgifter vedrørende it-udvikling på ca. 3,3 mio. kr. samt løbende udgifter vedrørende it-drift på 0,3 mio. kr. Forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder skønnes at medføre engangsudgifter vedrørende it-udvikling, m.v. på i alt ca. 4,8 mio. kr. samt løbende udgifter vedrørende it-drift m.v. på 0,4 mio. kr. Omkostningerne finansieres af de finansielle institutioner jf. reglerne om indtægtsdækket virksomhed. Forslaget om en overgangsbestemmelse til lov nr. 521 af 12. juni 2009 skønnes at medføre admini-

		strative engangsudgifter på ca. 2,0 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget skønnes at medføre positive afledte økonomiske konsekvenser for den del af erhvervslivet, der overholder gældende skatte- og afgiftsregler. Forslaget om ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen forhindrer endvidere en utilsigtet mindselse af aktiviteten i 2012.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Vedrørende kravet om digital betaling stilles en digital indberetningsløsning til rådighed, så virksomheder fortsat kan betale med kontanter, når der købes for over 10.000 kr. De virksomheder, som benytter sig af muligheden for elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede, vil kunne spare administrative omkostninger og vil eventuelt kunne opnå bedre kvalitet i kreditvurderingerne. Forslaget om ændring af fradragstidspunktet i BoligJobordningen betyder, at der ikke er behov for at fremrykke fakturering for arbejde udført ultimo 2012.	Kravet om navn eller logo og CVR-nr. på gulpladebiler vil medføre en administrativ omkostning for de virksomheder, der har gulpladebiler. Omkostningen pr. køretøj forventes at blive forholdsvis beskeden, idet kravet kan opfyldes ved påklæbning af plastfolie. Kravet om skiltning på byggepladser vil medføre en administrativ omkostning for entreprenører til indkøb af skilte. De virksomheder, som benytter sig af muligheden for elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede, skal betale for adgang til oplysninger efter forslaget
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om at tydeliggøre reglerne for skattefri familie- og vernetjenester via en lovfæstelse af praksis skaber bedre klarhed på området, der medfører administrative lettelser for borgerne. Vedrørende kravet om digital betaling stilles en digital indberetningsløsning til rådighed, så borgere fortsat kan betale med kontanter, når der købes ydelser over 10.000 kr. Forslaget om mulighed for elek-	Ingen

	tronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede vil medføre en administrativ lettelse, da borgeren kan give samtykke til, at SKAT sender oplysninger til de finansielle virksomheder frem for at borgeren selv skal sende oplysningerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder udnyttelse af særlige hjemler i EU's momssystemdirektiv.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i ligningsloven. Den nye bestemmelse i § 7 Å er inddelt i 3 stykker. Stk. 1 vedrører skattefri familie- og vennetjenester, stk. 2 vedrører skattefritagelse for vederlag til unge under 16 år for hjælp i private hjem, og stk. 3 vedrører skattefritagelse for vederlag til folkepensionister for hjælp i private hjem.

Stk. 1

I stk. 1 foreslås der skattefrihed for familie- og vennetjenester. Ved familie- og vennetjenester forstås sædvanlige ydelser, der udføres som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement inden for privatsfæren.

Den foreslåede bestemmelse består både af en positiv afgrænsning af, hvad der forstås ved skattefri familie- og vennetjenester, og en negativ afgrænsning, der fastlægger hvilke forhold, der ikke må være til stede ved skattefri familie- og vennetjenester. Den negative afgrænsning indebærer, at hvis blot et af de opregnede forhold er til stede ved ydelse af en tjeneste, kan ydelsen ikke karakteriseres som en skattefri familie- eller vennetjeneste. Den negative afgrænsning er ikke en udtømmende opregning over hvilke elementer, der ikke kan optræde i en skattefri familie- og vennetjeneste, men supplerer den positive afgrænsning af begrebet.

Ved sædvanlige ydelser inden for privatsfæren forstås ydelser, som naturligt eller normalt udveksles mellem personer, der har en personlig relation og godt kendskab til hinanden. Med den foreslåede anvendelse af ordet »sædvanlig« sigtes til, at værdien af ydelsen ikke må stå i misforhold til, hvad der normalt ydes af tjenester mellem familie eller venner.

Som eksempel på ydelser, som ligger inden for det skattefri område, kan nævnes ydelser i og omkring hjemmet og i relation til familielivet, som normalt udføres af personerne i husstanden selv, såsom husholdningsarbejde (f.eks. indkøb, madlavning, strygning, vask, opvask og rengøring). Det kan også omfatte hjælp til løsning af arbejdsopgaver i dagligdagen i forhold til familiens børn i form af at hente og bringe børn til og fra daginstitution, skole, fritidshjem og fritidsaktiviteter samt pasning af børn om eftermiddagen, aftenen eller i forbindelse med rejseaktiviteter. Der kan også være tale om andre opgaver i relation til bolig og omgivelser f.eks. havearbejde, vedligeholdelse og småreparationer på boligen.

Det er ligeledes en betingelse, at tjenesterne udføres om et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement. Denne betingelse sigter til, at kommercielle interesser ikke må være det bærende element ved ydelse af en tjeneste. Dette udelukker ikke, at der kan ske gentjenester mellem parterne. Men er ydelserne af en sådan værdi eller karakter, at de objektivt set må være ydet for at opnå en tilsvarende modydelse, vil der ikke være tale om, at ydelserne er ydet som et udslag af almindelig hjælpsomhed m.v.

Ved gentjenester gælder, at jo større ydelsernes værdi er, eller jo mere tidskrævende og omfattende ydelserne er, desto mere bevæger man sig væk fra det skattefri område.

Som nævnt ovenfor indeholder den foreslåede bestemmelse også en negativ afgrænsning af hvilke elementer, der ikke kan indgå i skattefri familie- og vennetjenester.

For det første må en ydelse ikke være af kommerciel karakter. En kommerciel ydelse er modsætningen til en ydelse, der ydes som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement. En tjeneste, som primært sker for at erhverve ret til en tilsvarende modydelse, vil således ikke være en skattefri familie- og vennetjeneste. Da motivationen for en ydelse er vanskelig at afdække, er det derfor relevant at se på de ydre omstændigheder ved ydelsen af tjenesten. Ligesom ved den positive afgrænsning af skattefri familie- og vennetjenester er det derfor relevant at se på ydelsens art og omfang – er den sædvanlig/usædvanlig at yde uden at få vederlag herfor, er ydelsen af væsentlig/uvæsentlig værdi, er ydelsen tidskrævende, omfattende eller systematisk osv.

For det andet må ydelserne efter den foreslåede bestemmelse ikke indgå i organiseret byttehandel. Ved dette begreb forstås ydelser, som hver for sig umiddelbart kan opfylde betingelserne for en skattefri familie- eller tjenesteydelse, men som er sat i system og ydet med henblik på at opnå en tilsvarende modydelse. Undertiden etableres der byttebørser, hvor personer kan byde ind med en tjeneste eller ydelse. Personerne får ikke betaling i form af kontanter, men får et modkrav på en gentjeneste. Her er der ikke tale om skattefri familie- eller vennetjenester men derimod om kommerciel samhandel med ydelser eller naturalier.

For det tredje er det efter den foreslåede bestemmelse en betingelse, at ydelserne ikke består i forud aftalt udveksling af ydelser. En ydelse, som primært ydes for at opnå en modydelse, er ikke et udslag af hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement. Der er typisk tale om situationer, hvor parterne - før ydelserne erlægges - aftaler, hvad hver især skal udføre af ydelser og afstemmer forventninger til og værdien af ydelserne, så de modvarer hinanden. Som eksempel herpå kan nævnes, at en murer opmurer væggene i en carport mod til gengæld at få omlakeret sin bil af sin svoger, der er autolakerer.

Det betyder ikke, at eksempelvis håndværkere ikke kan udføre skattefri familie- og vennetjenester inden for deres fag, men at samtidig udveksling af håndværksydelser af en vis større værdi har karakter af en kommerciel aftale og ikke en vennetjeneste.

For det fjerde er det efter den foreslåede bestemmelse en betingelse, at de omfattede tjenester udgør naturalier eller ydelser. Hvis der derimod indgår kontanter eller andre likvide midler (check, tilgodebevis, der kan omveksles til kontanter m.v.) ved udveksling af tjenester, indtræder der skattepligt. Giver der kontanter eller andre likvide midler for en ydelse, er der i realiteten tale om en form for aflønning, som er skattepligtig for modtageren.

Stk. 2

Efter den foreslåede bestemmelse indføres der skattefrihed for vederlag, der udbetales til unge under 16 år, for arbejde udført i eller i tilknytning til private hjem. Unge under 16 år tjener sjældent en indkomst, der ligger over personfradraget på 32.200 kr. (2012-niveau). Det betyder, at de unge ikke skal betale indkomstskat af vederlaget, men at de betaler arbejdsmarkedsbidrag af vederlaget. Lovforslaget indebærer, at der hverken skal betales indkomstskat eller arbejdsmarkedsbidrag af de omfattede vederlag.

Det er en betingelse for skattefriheden, at arbejdet udføres af en person under 16 år. Det indebærer, at en person, der eksempelvis fylder 16 år den 5. maj i 2012, kan udføre det pågældende skattefri arbejde til og med den 4. maj 2012. Herefter vil betaling for sådanne ydelser i private hjem være skattepligtig for den unge.

Efter den foreslåede bestemmelse er det ligeledes en betingelse, at det arbejde, der udføres af den unge, er ydelser i eller i tilknytning til private hjem. Der er således tale om ydelser, som personerne i husstanden oftest ellers selv vil udføre i og omkring boligen, såsom rengøring, opvask, tøjvask, strygning, havearbejde, vask og støvsugning af bil osv. Den foreslåede bestemmelse omfatter også andre ydelser, som, selvom de ikke fysisk sker i og omkring den private bolig, har tilknytning til privat- og familieliv. Som eksempel herpå kan nævnes hundeluftning, afhentning og aflevering af børn til og fra daginstitutioner, indkøb af dagligvarer og tøj m.v.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke unges erhvervsarbejde uden for privatsfæren. Unges arbejde i detailhandlen, arbejde for en håndværker på håndværkerens kundes hus, arbejde med pakning af varer i en produktionsvirksomhed, café-arbejde m.v. er således ikke omfattet af skattefriheden.

Stk. 3

Efter stk. 3 foreslås det at indføre skattefrihed for vederlag for arbejde udført i eller i tilknytning til private hjem, der udbetales til personer, der opfylder alderskravet til at kunne få folkepension.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 anvender nogle af de samme begreber som den foreslåede bestemmelse om skattefrihed for arbejde i private hjem udført af unge under 16 år. Afgrænsningen af det omfattede arbejde er derfor ens i de to foreslåede bestemmelser.

Det foreslås, at skattefriheden er betinget af, at den person, der udfører arbejdet, opfylder alderskravet i lov om social pension til at modtage folkepension. Det betyder, at de omfattede personer mindst skal være fyldt 65 år. Kravet til hvilken alder, der kan udløse folkepension, forhøjes gradvist. En person, der er født den 31. december 1953 eller tidligere, opfylder alderskravet i lov om social pension, når vedkommende er 65 år. Mens alderskravet til folkepension gradvist forhøjes til 67 år for personer, der er født den 1. januar 1954 eller senere. Det er ikke en betingelse, at der faktisk modtages folkepension.

Efter den foreslåede bestemmelse er det ligeledes en betingelse, at det arbejde, der udføres af folkepensionisten, er ydelser i eller i tilknytning til private hjem. Der er således tale om ydelser, som personerne i husstanden oftest ellers selv vil udføre i og omkring boligen såsom rengøring, opvask, tøjvask, strygning, havearbejde, vask og støvsugning af bil osv. Endvidere er andre private gøremål omfattet, som selvom de ikke sker fysisk i og omkring den private bolig, så har tilknytning til privat- og familielivet. Som eksempel herpå kan nævnes hundeluftning, afhentning og aflevering af børn til og fra daginstitutioner, indkøb af dagligvarer og tøj m.v.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke folkepensionister egentlige erhvervsarbejde uden for privatsfæren. En folkepensionists arbejde i for eksempel detailhandlen, arbejde for en håndværker på håndværkerens kundes hus, arbejde med pakning af varer i en produktionsvirksomhed, café-arbejde m.v. er således ikke omfattet af skattefriheden. Den foreslåede betingelse om, at arbejdet ikke udføres som et led i erhvervsmæssig virksomhed, skal samtidig tydeliggøre, at en folkepensionist, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med ydelser, som umiddelbart kan falde ind under de omfattede ydelser (eksempelvis en rengøringsvirksomhed, en tømrervirksomhed, et landbrug eller en gartnerivirksomhed), ikke kan konvertere en del af sine erhvervsindtægter til skattefri hjælp i eller i tilknytning til private hjem. Tilsvarende gælder folkepensionister, der er ansat i sådanne virksomheder.

Efter den foreslåede bestemmelse er det ligeledes en betingelse, at vederlaget for det omfattede arbejde ikke overstiger 10.000 kr. inden for et indkomstår. Overskrides den beløbsmæssige grænse på 10.000 kr.,

beskattes kun den del af vederlaget, som overstiger de 10.000 kr. Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20. Det er i øvrigt underordnet, om vederlaget stammer fra en eller flere opdragsgivere.

Det forhold, at vederlag for det omfattede arbejde ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, indebærer, at vederlaget ikke får betydning for folkepensionen eller andre indkomstafhængige overførselsindkomster.

Den foreslåede ordning har heller ikke betydning for den såkaldte reservebedsteforældre-ordning i ligningslovens § 7 Æ, hvorefter der er skattefrihed for vederlag eller godtgørelser på op til 3.100 kr. (2012), der udbetales til personer over 60 år for pasning af syge børn i private hjem. En folkepensionist kan således godt både få skattefrit vederlag som reservebedsteforælder og skattefrit vederlag for arbejde i eller i tilknytning til private hjem omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensændring af § 1, nr. 4.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås at ændre reglerne om fradragstidspunktet for udgifter til arbejde omfattet af ligningslovens § 8 V (BoligJobordningen), således at arbejde udført i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 31. december 2011 kan fradrages i indkomståret 2011, selv om det først er betalt i januar eller februar 2012.

Tilsvarende foreslås, at der kan opnås fradrag i indkomståret 2012 for udgifter til arbejde udført i 2012, selv om betalingen først sker i januar eller februar 2013. Sker betalingen den 1. marts 2013 eller senere vil der – ligesom efter de gældende regler – ikke kunne foretages fradrag.

Nedenfor illustreres fradragstidspunkt i forskellige tilfælde efter henholdsvis gældende og foreslåede regler:

Oversigt over fradragstidspunkt efter henholdsvis de gældende og de foreslåede regler:

	Arbejde udført	Arbejde betalt	Fradragstidspunkt (gældende regler)	Fradragstidspunkt (efter forslaget)
1.	2011	2011	2011	2011
2.	2011	Jan. /feb. 2012	2012	2011 eller 2012 - frit valg
3.	2011	Delvist i 2011 og delvist i jan. /feb. 2012	2011 henholdsvis 2012	2011 og eventuelt også 2012 - frit valg
4.	2011	Marts 2012-feb. 2013	2012 - kun det beløb, der er betalt i 2012	2012 - hele beløbet
5.	Delvist i 2011 og delvist i 2012	2011 (forudbetaling)	2011	2011
6.	Delvist i 2011 og delvist i 2012	Jan. /feb. 2012	2012	2011 eller 2012 - frit valg 2012
7.	2012	2011 (forudbetaling)	2011	2011
8.	2012	2012	2012	2012

9.	2012	Delvist i 2012 og delvist i jan. /feb. 2013	2012 - kun det beløb, der er betalt i 2012	2012 - hele beløbet
10.	2012	Jan. /feb. 2013	Intet fradrag	2012
11.	2012	Marts 2013	Intet fradrag	Intet fradrag
12.	2013	2012 (forudbetaling)	Intet fradrag	Intet fradrag

Ovenstående gælder for personer, hvis indkomstår følger kalenderåret. Der er behov for en særlig regel i de tilfælde, hvor indkomståret ikke følger kalenderåret (forskuet indkomstår). For personer med forskuot indkomstår foreslås det derfor, at fradraget henføres til det indkomstår, hvor arbejdet er udført, forudsat at betalingen for arbejdet er sket inden for 2 måneder efter, at det forskuete indkomstår er udløbet. Dermed får de pågældende også en betalingsfrist på mindst 2 måneder fra arbejdets udførelse. En person, hvis indkomstår 2012 løber fra den 1. juli 2011 til den 30. juni 2012, kan således få fradrag i indkomståret 2012 for arbejde udført i indkomståret 2012, hvis betaling sker senest den 31. august 2012.

Det gælder for alle, at der ikke kan opnås fradrag, hvis betalingen sker senere end den 28. februar 2013.

Til nr. 5

Det foreslås, at erhvervsdrivendes fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser gøres betinget af, at udgiften er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut med mindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms. Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når de sker inden for samme kalenderår.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et digitalt spor, hvor både betalingsmodtager og betaler kan identificeres. Aftagervirksomheden kan fastholde sit fradrag ved at betale digitalt. Betaler en virksomhed sin leverandør med kontanter, nægtes virksomheden fradrag efter skattereglerne, når beløbet overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Da betaling med checks ikke altid sikrer sporbarhed, anerkendes betaling med checks ikke som digital betaling. Som digital betaling anses følgende betalingsformer:

- 1) Overførsel til leverandørens konto via posthus, bank eller netbank
- 2) Kortbetaling via leverandørens hjemmeside eller via leverandørens kortterminal
- 3) Indbetalingskort (girokort)

En udgift, der er fratrukket i et indkomstår, og som ikke opfylder betingelserne for fradrag, skal reguleres tilbage, når betalingen sker i samme indkomstår. Hvis betalingen sker efter indkomstårets udløb skal beløbet føres til indtægt i det år, hvor betalingen sker. I særlige tilfælde, hvor en virksomhed ikke har mulighed for at betale elektronisk som anført i stk. 1, fordi køber eller sælger ikke har en indlånskonto i et pengeinstitut, der muliggør digital betaling, kan virksomheden dog opretholde sit fradrag ved på SKATs hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren.

Der foreslås en hjemmel, hvorefter skatteministeren i bekendtgørelsesform kan fastsætte nærmere regler om betalinger, der eventuelt kan sidestilles med betaling via et pengeinstitut og krav til dokumentation. Her tænkes især på situationer med modregning, byttehandler og andre situationer, hvor der ikke er en direkte sammenhæng mellem faktura og betaling.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan få adgang til oplysninger om gæld, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Adgangen forudsætter efter forslaget, at den registrerede, dvs. skyldneren, har samtykket til adgangen, og at virksomheden har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

Det foreslås, at det gøres til et krav, at der i aftaler med virksomheder om adgang til oplysninger efter bestemmelsen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Adgangen gives til oplysninger, der er nødvendige til brug for kreditvurdering i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer. Endvidere skal adgangen være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen til oplysninger om gæld kan omfatte oplysninger om de enkelte restancer, men den kan ikke omfatte oplysninger om, hvem, der er fordringshaver, og hvad restancen vedrører. Det kan således f.eks. ikke oplyses, om det er SKAT eller politiet, der er fordringshaver, eller om der er tale om en restskat eller en bøde. Disse oplysninger er ikke nødvendige i forbindelse med de finansielle virksomheders brug i forbindelse med kreditvurderinger.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger. Det vil sige, at adgangen gives til oplysninger om gæld, der er registreret hos restanceinddrivelsesmyndigheden på tidspunktet for adgangen. Oplysningerne overføres kun én gang og vil alene kunne blive benyttet til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person f.eks. i forbindelse med en ny låneansøgning, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan få adgang til oplysninger i indkomstregisteret.

Adgangen forudsætter efter forslaget, at den registrerede, dvs. den person, oplysningerne i indkomstregisteret vedrører, har samtykket til adgangen, og at virksomheden har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

Det foreslås, at det gøres til et krav, at der i aftaler med virksomheder om adgang til oplysninger efter bestemmelsen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende

forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Adgangen gives til oplysninger, der er nødvendige til brug for kreditvurdering i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer. Endvidere skal adgangen være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvoraf det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen til indkomstregisteret kan omfatte oplysninger svarende til de oplysninger, borgerens arbejdsgiver, pensionsudbetalere, offentlige myndigheder m.v. har indberettet. De oplysninger, arbejdsgiverne indberetter til indkomstregisteret, svarer ikke helt til oplysningerne på lønsedlen. F.eks. indberettes der ikke til indkomstregisteret oplysninger om, hvorledes den samlede løn er sammensat.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger, dvs. til oplysninger indberettet vedrørende de seneste tre måneder forud for samtykkets datering. Oplysningerne overføres kun én gang og vil alene kunne blive benyttet til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person f.eks. i forbindelse med en ny låneansøgning, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i § 86 i kildeskatteloven.

Til nr. 2

Det foreslås, at kildeskattelovens hjemmel til, at der kan foretages kontrol uden retskendelse, udvides til at omfatte kontrol på privat grund, når der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter.

I en række love er SKATs kontrolbeføjelser begrænset til lokaler, hvor der udøves erhvervsvirksomhed, hvorfor private boliger som udgangspunkt ikke er omfattet af kontrolbeføjelserne.

Mistanke om, at der udføres sort arbejde, opstår oftest ved, at der uden for den almindelige arbejdstid er synlige tegn på, at der foregår professionel aktivitet. Ved at indføre hjemmel til at foretage kontrol uden retskendelse på privat grund øges opdagelsesrisikoen, hvilket dels betyder, at der opnås en præventiv effekt, dels at SKAT får bedre muligheder for at kontrollere, om moms og A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet, angivet og indbetalt til statskassen.

Det er dog vigtigt at understrege, at dette forslag ikke indebærer, at SKAT får adgang til at trænge ind i selve boligen, ligesom det heller ikke er hensigten med forslaget, at SKAT skal kunne føre kontrol med arbejde af ikke-erhvervsmæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig eller grund i tilknytning hertil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i kildeskatteloven indføres hjemmel til, at SKAT kan kræve oplysninger om det fulde CPR-nummer og få forevist gyldig legitimation i forbindelse med kontrol. Formålet med forslaget er at sikre en klar og entydig identifikation af de personer, der har været omfattet af SKATs kontrolundersøgelse.

Forslaget bevirker, at SKAT får bedre muligheder for at gennemføre en effektiv kontrol af, om A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet, angivet og indbetalt til statskassen. Derudover vil forslaget medføre, at SKAT får bedre muligheder for hurtigt og effektivt at kunne bekæmpe sort arbejde, illegal arbejdskraft og socialt bedrageri hurtigere og mere effektivt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Den foreslåede ændring i § 5, nr. 1, er en konsekvensændring af den foreslåede ændring i § 5, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indføres omvendt betalingspligt således, at aftageren bliver betalingspligtig for moms af handel med metalskrot ved handler gennemført internt i Danmark.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det foreslås, at leverandør og aftager hæfter solidarisk for betaling af moms, hvis leverancen ikke er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms. Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når de sker inden for samme kalenderår.

Aftagerens hæftelse opstår kun, når leverandøren har undladt at angive momsen af de leverede varer og ydelser.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et transaktionsspor på både betalingsmodtager og betaler. Aftagervirksomheden kan frigøre sig for hæftelsesansvaret ved at betale digitalt.

I særlige tilfælde, hvor en virksomhed ikke har mulighed for at betale elektronisk, fordi enten aftager eller leverandør ikke har en indlånskonto i et pengeinstitut, der muliggør digital betaling, kan aftagervirksomheden frigøre sig for hæftelsen ved på SKATs hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren. Der foreslås en frist på 14 dage efter betalingen til at foretage en sådan indberetning, dog senest en måned efter fakturaens modtagelse.

Der foreslås en hjemmel, hvorefter skatteministeren i bekendtgørelsesform kan fastsætte nærmere regler om betalinger, der eventuelt kan sidestilles med betaling via et pengeinstitut og krav til dokumentation. Her tænkes især på situationer med modregning, byttehandler og andre situationer, hvor der ikke er en direkte sammenhæng mellem faktura og betaling.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det foreslås, at momslovens hjemmel til, at der kan foretages kontrol uden retskendelse, udvides til at omfatte kontrol på privat grund, når der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter.

I en række love er SKATs kontrolbeføjelser begrænset til lokaler, hvor der udøves erhvervsvirksomhed, hvorfor private boliger som udgangspunkt ikke er omfattet af kontrolbeføjelserne.

Mistanke om, at der udføres sort arbejde, opstår som oftest ved, at der uden for den almindelige arbejdstid er synlige tegn på, at der foregår professionel aktivitet. Ved at indføre hjemmel til uden retskendelse at kunne foretage kontrol på privat grund øges opdagelsesrisikoen, hvilket dels betyder, at der opnås en præventiv effekt, dels at SKAT får bedre muligheder for at kontrollere, om moms og A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet, angivet og indbetalt til statskassen.

Det er dog vigtigt at understrege, at dette forslag ikke indebærer, at SKAT får adgang til at gå ind i selve boligen, ligesom det heller ikke er hensigten med forslaget, at SKAT skal kunne føre kontrol med arbejde af ikke-erhvervsmæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig eller grund i tilknytning hertil.

Til nr. 5

Der er tale om ændrede henvisninger som konsekvens af lov nr. 277 af 27. marts 2012.

Til nr. 6

For at kunne håndhæve kravet om digital betaling og effektivt at kunne kontrollere, at der er betalt digitalt, når der er leveret ydelser eller varer sammen med ydelser for beløb over 10.000 kr., foreslås indsat en hjemmel, hvorefter SKAT hos enhver aftager, hvad enten der er tale om en erhvervsdrivende eller en borger, efter anmodning kan få oplysninger om indkøbet og betalingen herfor, herunder kopi af faktura og dokumentation for, at fakturaen er betalt digitalt.

Henvendelse til private borgere vil kun ske i tilfælde, hvor sagen ikke kan afdækkes via oplysninger fra leverandørvirksomheden, hvis denne er kendt.

Til nr. 7

Der er tale om ændrede henvisninger som konsekvens af lov nr. 277 af 27. marts 2012.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indføres krav om, at entreprenører og håndværksvirksomheder på byggepladser på privat grund skal opsætte skilte på stedet om, hvem der udfører arbejdet. Skiltning er kun obligatorisk, når entreprisesummen for den enkelte virksomhed overstiger 50.000 kr. inkl. moms. Endvidere foreslås byggepladser vedrørende etagebyggeri i tæt bebyggede områder fritaget for skiltning, når det ikke er praktisk muligt at foretage skiltning. Kortvarigt arbejde, der gennemføres og afsluttes i løbet af en arbejdsdag, er ligeledes fritaget for skiltning. Udenlandske virksomheder skal herudover skilte med deres registrering i RUT-registeret.

Forslaget vil gøre det tydeligere, hvorvidt der er oprettet en officiel byggeplads, som derefter bør figurere i virksomhedens regnskaber. Arbejdstilsynet vil også kunne bruge oplysningerne til hurtigere at få et overblik over hvilke virksomheder, der arbejder på byggepladserne.

Det foreslås, at skatteministeren i bekendtgørelsesform kan fastsætte de nærmere regler for virksomheders opsætning af skilte på byggepladser, herunder oplysninger om skiltens udformning, indhold og placering på byggepladsen.

I øvrigt er der i bekendtgørelse om bygge- og anlægsarbejder i § 8 fastsat regler om markering af byggepladser og skiltning.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det i lovforslagets § 5, nr. 4 og 5, foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i § 74 og et nyt stk. 6 i § 75 i momsloven.

Herudover foreslås en justering af sanktionsbestemmelserne, således at virksomheder, der undlader at overholde den obligatoriske skiltning på byggepladser, kan pålægges en ordensbøde.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der indsættes en ny § 10 A i opkrævningsloven, jf. lovforslagets § 6, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller § 2, ved køb af ydelser (og varer sammen med ydelser) kan gøres solidarisk hæftende for den skat og moms, som den, der leverer ydelsen, har unddraget i skat og moms, hvis købesummen overstiger 10.000 kr., og køberen ikke har betalt via pengeinstitut eller betalingsinstitut. Borgeren vil således altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt via et pengeinstitut. Rene varekøb er ikke omfattet af forslaget.

Digital betaling sikrer et transaktionsspor, hvor både betalingsmodtager og betaler kan identificeres.

Købers ansvar begrænses til den skat (indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag) og moms, som skulle have været beregnet af det aktuelle vederlag.

I forhold til køber fastsættes vederlagets størrelse, beregningsgrundlag og hæftelse i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for den erhvervsdrivende, hvor det ikke angivne vederlag indgår.

Hæftelsens beregning afhænger således af om leverandøren har registreret vederlaget i sit regnskab, og om dette vederlag er kommet til udtryk i den pågældendes momsangivelse og selvangivelse. Hæftelsen for henholdsvis moms og skat kan derfor først fastslås, efter at fristerne for indsendelse af disse angivelser er udløbet, hvor det er konstateret, at leverandøren har unddraget moms og skat af det modtagne vederlag. Viser det sig at virksomheden f.eks. har et skattemæssigt underskud, der kan rumme det udeholdte vederlag, kan der ikke gøres hæftelsesansvar for skattedelen.

Den solidariske hæftelse over for køber bliver det nøjagtige krav, der i den givne situation er gjort gældende over for leverandøren. Gøres krav gældende over for flere købere vedrørende samme leverandør, vil kravet blive fordelt pro rata (forholdsmæssigt) mellem køberne.

Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen. Der er således ikke muligt at opdele en leverance i flere betalinger under beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når de sker inden for samme kalenderår. F.eks. vil rengøringsydelser, der betales månedsvis være omfattet af kravet om digital betaling, hvis den årlige udgift overstiger 10.000 kr., uanset af de enkelte månedlige betalinger er under beløbsgrænsen.

Betales en leveret ydelse over 10.000 kr. delvist kontant, beregnes hæftelsen for momsen og skatten m.v. på grundlag af det beløb, der er betalt kontant.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at der indføres krav om, at vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt ikke over 4 tons skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo samt virksomhedens CVR-nr. Vare- og lastbiler indregistreret på udenlandske nummerplader, skal synligt dokumentere, at virksomheden, når den leverer tjenesteydelser her i landet, er registreret i RUT-registeret. Forslaget spiller en vigtig rolle i at øge gennemsigtigheden, i og med at det bliver tydeligt for enhver, hvem der opererer på villavejene m.v. i weekenden. Som en sideeffekt vil det også reducere misbruget af gulpladebiler til aktiviteter vedrørende sort arbejde.

Det foreslås, at skatteministeren i bekendtgørelse kan fastsætte de nærmere regler om, hvordan navn/logo og CVR-nr. skal fremgå på køretøjerne.

Til nr. 2

Der foreslås en justering af sanktionsbestemmelserne, således at virksomheder, der undlader at overholde den obligatoriske skiltning på gulpladebiler, kan pålægges en ordensbøde. Sanktionen rettes mod den registrerede bruger. For udenlandske køretøjer rettes sanktionen mod føreren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse fra SKAT.

Adgangen forudsætter efter forslaget, at den registrerede, dvs. skyldneren, har samtykket til adgangen, og at virksomheden har indgået en aftale med SKAT om adgangen.

Det foreslås, at det gøres til et krav, at der i aftaler med virksomheder om adgang til oplysninger efter bestemmelsen skal medtages regler om betaling for adgangen. Denne betaling skal være i overensstemmelse med reglerne i lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Betalingen kan omfatte et engangsgebyr ved etableringen af ordningen, et løbende fast gebyr for adgangen og et løbende forbrugsafhængigt gebyr. At gebyrerne skal være i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer indebærer, at Skatteministeriet kan få dækket sine omkostninger ved at stille oplysningerne til rådighed, men ikke mere.

Adgangen gives til oplysninger, der er nødvendige til brug for kreditvurdering i forbindelse med konkrete kreditgivningssituationer. Endvidere skal adgangen være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, hvorefter det følger, at de oplysninger, som der gives adgang til, skal være relevante og tilstrækkelige til brug for formålet og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af formålet.

Det er endvidere forudsat, at persondatalovens regler i øvrigt skal opfyldes i forbindelse med ordningen. Ordningen indebærer således ikke en fravigelse i forhold til persondatalovens regler.

Adgangen indebærer en adgang til oplysninger om indtægter, fradrag, betalte foreløbige skatter m.v., som har dannet grundlaget for den seneste årsopgørelse. På grund af den tekniske indretning af SKATs registre vil det være nødvendigt at give adgang til oplysninger, som gør de finansielle virksomheder i stand til at beregne årsopgørelsesoplysninger svarende til borgerens seneste årsopgørelse. Der vil dog ikke

kunne gives adgang til de detaljerede data, som ligger til grund for de opsummerede beløb på de enkelte rubrikker, som fremgår af årsopgørelsen, men alene til opsummerede data.

Adgangen gives til nærmere specificerede oplysninger. Det vil sige, at adgangen gives til oplysninger, som har udgjort grundlaget for den seneste årsopgørelse på tidspunktet for adgangen. Oplysningerne overføres kun én gang og vil alene kunne blive benyttet til det/de formål, som de gives til brug for, jf. ovenfor. Vil den pågældende virksomhed på et senere tidspunkt igen have adgang til oplysninger om en person f.eks. i forbindelse med en ny låneansøgning, vil det kræve et nyt samtykke.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det foreslås, at skattekontrollovens hjemmel til, at der kan foretages kontrol uden retskendelse, udvides til at omfatte kontrol på privat grund, når der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter.

I en række love er SKATs kontrolbeføjelser begrænset til lokaler, hvor der udøves erhvervsvirksomhed, hvorfor private boliger som udgangspunkt ikke er omfattet af kontrolbeføjelserne.

Mistanke om, at der udføres sort arbejde opstår som oftest ved, at der uden for den almindelige arbejdstid er synlige tegn på, at der foregår professionel aktivitet. Ved at indføre hjemmel til at foretage kontrol uden retskendelse på privat grund øges opdagelsesrisikoen, hvilket betyder, dels at der opnås en præventiv effekt, dels at SKAT får bedre muligheder for at kontrollere, om moms og A-skat m.v. bliver korrekt opkrævet, angivet og indbetalt til statskassen.

Det er dog vigtigt at understrege, at dette forslag ikke indebærer, at SKAT får adgang til at trænge ind i selve boligen, ligesom det heller ikke er hensigten med forslaget, at SKAT skal kunne føre kontrol med arbejde af ikke-erhvervsmæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig eller grund i tilknytning hertil.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love (Forenkling af reglerne om opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag og konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.) indeholder i § 29 en ikrafttrædelsesbestemmelse. Det følger af denne bestemmelses stk. 1, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra indkomståret 2011. I bestemmelsen er der en modificerende henvisning til bestemmelsens stk. 2-10.

Forslaget går ud på i denne lovs § 29 at tilføje endnu et stykke. Om baggrunden herfor henvises til bemærkningerne til § 9, nr. 2, nedenfor. I konsekvens heraf foreslås, at henvisningen i § 29 til stk. 2-10 ændres til stk. 2-11.

Til nr. 2

Ved lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love blev arbejdsmarkedsbidraget integreret i kildeskattelovens almindelige personskatteopkrævningssystem. Herunder blev bestemmelsen i § 60, stk. 2, litra a, om beregningen af slutskatten for skattepligtige med forskudt indkomstår ændret.

Efter den nye affattelse af kildeskattelovens § 60, stk. 2, litra a, gælder, at for personer med forskudt indkomstår skal der ved opgørelsen af slutskatten foretages modregning for foreløbige skattebeløb, som i

løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, er indeholdt i arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst.

Den nye affattelse af bestemmelsen giver den utilsigtede virkning, at der for personer med bagudforskudt indkomstår for indkomståret 2011 ikke modregnes for bidrag, der er indeholdt i arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst i løbet af den del af kalenderåret 2010, som omfattes af indkomståret 2011.

Forslaget går ud på at føje en overgangsbestemmelse til ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 29 i lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love, hvorefter der for personer med bagudforskudt indkomstår for indkomståret 2011 kan ske modregning af indeholdte arbejdsmarkedsbidrag for den del af kalenderåret 2010, som omfattes af indkomståret 2011.

Til § 10

Til stk. 1 og stk. 4

Det foreslås, at forslagene om skattefrihed for familie- og vennetjenester inden for privatsfæren, skattefritagelsen for vederlag til unge under 16 år for arbejde udført i private hjem og skattefritagelse af vederlag op til 10.000 kr. for pensionisthjælp i private hjem træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at reglerne får virkning fra og med indkomståret 2013.

Til stk. 2

Det foreslås, at forslagene om digital betaling af beløb over 10.000 kr., forslagene vedrørende kontrol på privat grund, legitimationspligt, omvendt betalingspligt ved handel med metalskrot og forslaget om elektronisk overførsel af oplysninger til finansielle virksomheder efter samtykke fra den registrerede træder i kraft den 1. juli 2012.

Det foreslås tillige, at justeringen af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 29 i lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love med indsættelsen af en særlig overgangsregel, jf. forslaget under § 9, træder i kraft 1. juli 2012. Der foreslås dog i stk. 6 en særlig virkningsregel knyttet til dette forslag, som indebærer, at forslaget får virkning for indkomståret 2011.

Forslagene om digital betaling gælder for leveringer, der finder sted efter 1. juli 2012. Som leverings-tidspunkt anses faktureringsdatoen for så vidt, at faktureringen sker snarest efter leveringens afslutning.

Til stk. 3

Det foreslås, at forslaget om navn/logo m.v. på gulpladebiler og forslaget om skiltning på byggepladser træder i kraft 1. januar 2013. Det sker af hensyn til erhvervslivets indretning på de nye krav.

Til stk. 5

Det foreslås, at forslaget om ændret fradragstidspunkt i BoligJobordningen træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og får virkning for arbejde udført i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 31. december 2012.

Det foreslås endvidere, at den skattepligtige, for så vidt angår arbejde, der er udført i 2011, og som er betalt senest den 29. februar 2012, kan vælge at anvende fradragstidspunktet efter de gældende regler. En person, som ønsker at få fradrag i 2012 for arbejde, som er udført i 2011 men betalt i januar eller februar 2012, har således mulighed for det. Dermed sikres det, at ingen personer risikerer at blive stillet ringere efter indførelsen af de nye regler.

Personer med forskudt indkomstår kan tilsvarende vælge at henføre fradraget til det indkomstår, hvori betaling sker. Dermed sikres, at de pågældende ikke bliver ringere stillet end efter de oprindelige regler

i ligningslovens § 8 V. En person, hvis indkomstår 2012 løber fra den 1. juli 2011 til den 30. juni 2012, har således mulighed for at vælge at få fradrag i indkomståret 2013 for arbejde udført i indkomståret 2012 - dvs. senest den 30. juni 2012 - selv om betalingen sker i f.eks. august 2012. Med den foreslåede regel i lovforslagets § 1, nr. 4, ville fradraget ellers skulle henføres til indkomståret 2012. Det er dog en forudsætning, at personen benytter samme princip vedrørende fradragstidspunkt for alle udgifter, der fratrækkes efter ligningslovens § 8 V.

Til stk. 6

Det foreslås, at justeringen af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 29 i lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love med indsættelsen af en særlig overgangsregel får virkning for indkomståret 2011.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret bl.a. ved lov nr. 1382 af 28. december 2011 og senest ved § 5 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

(Bestemmelsen er ny)

1. Efter § 7 Ø indsættes:

»§ 7 Å. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke værdien sædvanlige ydelser, der udføres inden for privatsfæren som et udslag af almindelig hjælpsomhed, gavmildhed eller socialt engagement (familie- og vennetjenester). Ydelserne må ikke

- 1) være af kommerciel karakter,
- 2) indgå i organiseret byttehandel,
- 3) bestå i forud aftalt udveksling af ydelser eller
- 4) inkludere betaling med kontanter eller andre likvide midler.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke vederlag til en person under 16 år som betaling for arbejde for en privat hvervgiver udført i eller i tilknytning til dennes private hjem.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes ikke vederlag for arbejde for en privat hvervgiver udført i eller i tilknytning til dennes private hjem til en person, der opfylder alderskravet i lov om social pension til at kunne få folkepension. Det er en betingelse, at arbejdet ikke udføres som et led i erhvervmæssig virksomhed. Vederlag efter 1. pkt., der inden for et indkomstår overstiger et grundbeløb på 10.000 kr. (2010-niveau), medregnes dog til den skattepligtige indkomst med den del af vederlaget, der overstiger grundbeløbet. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 8 V. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages udgifter, der er betalt og doku-

2. I § 8 V, stk. 1, ændres »stk. 2-6« til: »stk. 2-7«

menteret, til arbejds løn til hjælp og i standsættelse i hjemmet, jf. stk. 2-6. Reparation, installation eller udskiftning af biokedelanlæg og husstandsvindmøller anses som istandsættelse i hjemmet. Installation, reparation eller udskiftning af oliefyr anses ikke som i standsættelse af hjemmet

Stk. 2. Fradraget er betinget af,

1) at den skattepligtige person ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år,

2) at arbejdet er udført vedrørende en helårsbolig, hvor den skattepligtige person har fast bopæl på tidspunktet for arbejdets udførelse,

3) at arbejdet er udført af en virksomhed, der er momsregistreret i Danmark, eller ved arbejde i form af rengøring, vask, opvask, strygning, vinduespudsning, børnepasning og havearbejde tillige af en person, der ved indkomstårets udløb er fyldt 18 år og er fuldt skattepligtig til Danmark,

4) at den skattepligtige foretager indberetning af det fradragsberettigede beløb til skattemyndighederne med angivelse af, hvem der har udført arbejdet, og

5) at arbejdet er udført og betalt i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 31. december 2012.

Stk. 3-6. ---

(Bestemmelsen er ny)

3. I § 8 V, stk. 2, nr. 5, udgår: »og betalt«.

4. I § 8 V, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For arbejde udført i 2011 henføres fradraget til indkomståret 2011, såfremt arbejdet er betalt i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 29. februar 2012. For arbejde udført i 2011, der er betalt fra og med den 1. marts 2012 til og med den 28. februar 2013, og for arbejde udført i 2012, der er betalt i perioden fra og med den 1. januar 2012 til og med den 28. februar 2013, henføres fradraget til indkomståret 2012. For personer med forskudt indkomstår henføres fradraget uanset 1. og 2. pkt. til det indkomstår, hvor arbejdet er udført, forudsat at betaling for lønudgiften er sket inden for 2 måneder efter indkomstårets udløb. Der kan ikke foretages fradrag for arbejde, der betales den 1. marts 2013 eller senere.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

(Bestemmelsen er ny)

5. Efter § 8 X indsættes:

»§ 8 Y. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1 eller § 2 og fonde, der er skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, medmindre betalingen samlet udgør mindre end 10.000 kr. inkl. moms. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2. Er der i et indkomstår foretaget fradrag for en udgift, hvor fradraget ikke opfylder betingelserne i stk. 1, skal det tidligere fratrukne beløb reguleres tilbage, når betalingen sker i indkomståret. Hvis betaling sker efter udløbet af indkomståret, medtages beløbet som indtægt i det indkomstår, hvor betalingen sker.

Stk. 3. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som anført i stk. 1, kan virksomheden opnå sit fradrag ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal foretages senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om andre betalingsmåder, som sidestilles med betaling via pengeinstitut og om krav til dokumentation.«

§ 2

I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes før overskriften før § 4:

(Bestemmelsen er ny)

»§ 3 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatetforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.«

§ 3

I lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Adgang efter stk. 1 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatetforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.«

§ 4

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved lov nr. 1336 af 19. december 2008 og senest ved lov nr. 572 af 7. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 75, stk. 1, nr. 4, ændres to steder »§ 86, stk. 4 og 5« til: »§ 86, stk. 5 og 6«.

(Bestemmelsen er ny)

§ 75. På samme måde som anført i § 74 straffes den, der
1)-3) ---

4) undlader at efterkomme pligten til at afgive oplysning om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold eller forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om de i § 86, stk. 4 og 5, nævnte forhold.

§ 86. ---

Stk. 2. Hvis det skønnes nødvendigt, har told- og skatteforvaltningen til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos de indeholdelsespligtige på stedet at gennemgå alt regnskabsmateriale og herunder at få forevist dokumenter af betydning for kontrollen. Adgangen til kontrol efter 1. pkt. omfatter alle indeholdelsespligtige, uanset om disse fører et egentligt regnskab eller ej. Adgangen til kontrol efter 1. pkt. omfatter også arbejdssteder uden for den indeholdelsespligtiges lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. I det omfang oplysningerne er registreret elektronisk, omfatter told- og skatteforvaltningens adgang også en elektronisk adgang hertil. Ejeren og de hos denne ansatte skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved kontrollen. Enhver indeholdelsespligtig, der fører regnskab, skal, hvad enten den pågældende ifølge lovgivningen er regnskabspligtig eller ej, på begæring af told- og skatteforvaltningen indsende sit regnskabsmateriale med bilag. Kontrol efter 1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan hos modtagere af A-indkomst og af arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst indhente oplysninger til brug ved kontrollen af indeholdelserne. Personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, har pligt til at oplyse navn, adresse, fødselsdato, om der består et ansættelsesforhold, og, hvor dette er tilfældet, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.

Stk. 5 og 6. ---

2. I § 86 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2, 6. pkt., kan der gennemføres kontrol efter stk. 2, 1. pkt., på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, hvis der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter. Kontrol, som nævnt i 1. pkt., omfatter dog ikke adgang til kontrol af selve privatboligen eller fritidsboligen.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

3. I § 86, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»På forlangende skal personer, der ved kontrollen skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige oplyse deres CPR-nummer samt forevise gyldig legitimation.«

§ 5

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret ved lov nr. 1134 af 4. december 2009, § 9 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, § 13 i lov nr. 118 af 7. februar 2012 og § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

1)-5) ---

6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter fra en virksomhed etableret her i landet.

(Bestemmelsen er ny)

§ 46. ---

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1.

§ 74. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig le-

1. I § 46, stk. 1, nr. 6, ændres »landet.« til »landet, eller«.

2. I § 46, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager metalskrot fra en virksomhed etableret her i landet.«

3. I § 46 udgår stk. 10 og efter stk. 9 indsættes som nye stykker:

»Stk. 10. En registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, såfremt betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. afgift

Stk. 11. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i stk. 10. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i stk. 10, når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 12. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som anført i stk. 10, kan aftageren frigøre sig for et hæftelsesansvar ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1 eller 10.«

4. I § 74 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

gitation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Told- og skatteforvaltningens adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra virksomheden drives, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.«

§ 75. ---

Stk. 2-5. ---

(Bestemmelsen er ny)

§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende ef-

»Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 3. pkt., kan der gennemføres kontrol efter stk. 1, 1. pkt., på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, hvis der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter. Kontrol, som nævnt i 1. pkt., omfatter dog ikke adgang til kontrol af selve privatboligen eller fritidsboligen.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

5. I § 74, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1 eller 3-5«.

6. I § 75 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inkl. afgift, skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

7. I § 77, 1. pkt., ændres »§ 74, stk. 5, og § 75, stk. 6« til: »§ 74, stk. 6, og § 75, stk. 7«.

terlevelse af påbud efter § 47, stk. 7 og 8, § 74, stk. 5, og § 75, stk. 6. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

(Bestemmelsen er ny)

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6 eller 8, § 52 a, stk. 1-3, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, eller § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4,

3)-6) ---

Stk. 2-7. ---

8. Efter § 77 indsættes i kapitel 19:

»§ 78. På byggepladser på privat grund, hvor der foregår nybyggeri, reparation, modernisering, ombygning eller lignende af fast ejendom, skal den eller de virksomheder, der udfører arbejde på stedet, opsætte skilte, hvoraf det tydeligt fremgår, hvem der udfører arbejdet, medmindre leverancen eller entreprisesummen for den enkelte virksomhed ikke overstiger 50.000 kr. inkl. afgift, arbejdet udføres og afsluttes i løbet af én arbejdsdag, eller hvor dette ikke er praktisk muligt, fordi arbejdet foregår på en byggeplads vedrørende etagebyggeri i et tæt bebygget område. Virksomheder, der er hjemmehørende i udlandet, skal herudover skilte med deres registrering i RUT-registeret.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om skiltens udformning, indhold og placering på byggepladser efter stk. 1.«

9. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 74, stk. 2 eller 4« til: »§ 74, stk. 3 eller 5«, og »eller § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4« ændres til: »§ 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 5, eller § 78, stk. 1«.

§ 6

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 8 i lov nr. 599 af 14. juni

2011 og senest ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i § 9, gælder loven i det omfang, der er fastsat i § 9.

(Bestemmelsen er ny)

1. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. I de tilfælde, der er nævnt i § 9 og § 10 a, gælder loven i det omfang, det er fastsat i § 9 og § 10 a.«

2. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. En borger, der er skattepligtig efter kildeattelovens § 1 eller § 2, som hos erhvervsdrivende køber ydelser eller varer sammen med ydelser, hæfter solidarisk med den erhvervsdrivende for betaling af indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag og merværdiafgift, som den erhvervsdrivende har unddraget, forudsat at vederlaget overstiger 10.000 kr. inkl. afgift og ikke er betalt via pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2. Den solidariske hæftelse efter stk. 1 omfatter den ydelse, der er leveret til borgeren.

Stk. 3. Hvis en borger ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut som anført i stk. 1, kan borgeren frigøre sig for hæftelsen ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.«

§ 7

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 7 og 8:

§ 7. ---

Stk. 6. Skatteministeren kan, for at styrke håndhævelsen af skatte- og miljølovgivningen, fastsætte regler om mærkning af køretøjer med særlige nummerplader og mærkater.

§ 20. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 2-4.

(Bestemmelsen er ny)

§ 6. ---

Stk. 4 Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til hos de i stk. 1 og 2 nævnte på stedet samt på arbejdssteder uden for den erhvervsdrivendes lokaler, herunder transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt at gennemgå deres regnskabsmateriale med bilag og

»Stk. 7. Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 tons, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo samt virksomhedens CVR-nr. Vare- og lastbiler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervsmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registeret.

Stk. 8. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 7 skal fremgå på et køretøj.«

2. I § 20, stk. 1, indsættes efter »§§ 2-4«:

»Med bøde straffes den registrerede bruger af et køretøj, når køretøjet er registreret her i landet, eller føreren af et køretøj, når køretøjet er registreret i udlandet, der overtræder § 7, stk. 7.«

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1382 af 28. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 A indsættes:

»§ 1 B. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger, som indgår i den seneste årsopgørelse, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Adgang efter 1. pkt. forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.«

2. I § 6 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 4, 4. pkt., kan der gennemføres kontrol efter stk. 4, 1. pkt., på en ejendom, der tjener til privatbolig eller fritidsbolig, hvis der synligt kan konstateres udendørs aktiviteter af professionel karakter. Kontrol, som nævnt i 1.

andre dokumenter, der kan have betydning for skat-
teligningen, og foretage opgørelse af kassebehold-
ning og lignende. Efter samme regler har told- og
skatteforvaltningen adgang til hos erhvervsdriven-
de at foretage opgørelse og vurdering af lagerbe-
holdninger, besætning, inventar, maskiner og andet
driftsmateriel. Ejeren og de hos denne ansatte skal
yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejled-
ning og hjælp ved kontrollen. Kontrol som nævnt i
1. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom,
der tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Stk. 5-7 ---

§ 29. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgø-
relsen i Lovtidende og har virkning fra indkomst-
året 2011, jf. dog stk. 2-10.

Stk. 2-10. ---

(Bestemmelsen er ny)

pkt., omfatter dog ikke adgang til kontrol af selve
privatboligen eller fritidsboligen.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

§ 9

I lov nr. 521 af 12. juni 2009 om ændring af kilde-
skatteloven og forskellige andre love (Forenkling
af reglerne om opkrævning af arbejdsmarkedsbi-
drag og konsekvensændringer som følge af Forårs-
pakke 2.0 m.v.), som ændret ved § 17 i lov nr. 1278
af 16. december 2009, foretages følgende ændrin-
ger:

1. I § 29, stk. 1, ændres »2-10« til: »2-11«.

2. I § 29 indsættes som stk. 11:

»Stk. 11. For personer med bagudforskudt ind-
komstår, jf. kildeskattelovens § 22, stk. 1, kan der
udover modregning efter kildeskattelovens § 60,
stk. 2, ske modregning i slatskatten for indkomst-
året 2011 for foreløbige skattebeløb, som er inde-
holdt i arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst i lø-
bet af den del af kalenderåret 2010, som omfattes
af indkomståret 2011.«

§ 10

Stk. 1. § 1, nr. 1-4, træder i kraft dagen efter
bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 5, § 2, § 3, § 4, § 5, nr. 1-7 og 9,
§ 6, § 8 og § 9 træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 3. § 5, nr. 8, og § 7 træder i kraft den 1.
januar 2013.

Stk. 4. § 1, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 5. § 1, nr. 2-4, har virkning for arbejde udført i perioden fra og med den 1. juni 2011 til og med den 31. december 2012. For arbejde udført i 2011, der er betalt senest den 29. februar 2012, kan den skattepligtige vælge at anvende de hidtil gældende regler i ligningslovens § 8 V. Personer med forskudt indkomstår kan vælge at henhøre fradraget til det indkomstår, hvori betaling sker, forudsat at det sker for alle udgifter vedrørende arbejde, der fradrages efter ligningslovens § 8 V.

Stk. 6. § 9 har virkning for indkomståret 2011.